

SOKOL AMERICKÝ

VĚSTNÍK AMERICKÉ

OBCE SOKOLSKÉ

ROČNÍK XXXIX.

CHICAGO, ILL., 15. LISTOPADU, 1926.

ČÍSLO 7.

Antonín Sova:

V DEN SLAVNOSTI.

Hřmi Praha hudeb echy a víří
horečkou plavného pochodu krásných sokolských těl.
Den letní na barvách plá a ve sklech oken hýří,
roj lidí se do slunce rozletěl.

To rozjásán pochody svými a hymnou do taktu hřmící
svou velikou, prostou láskou, jde národ se milující,
jak člověka k člověku dnes by přiblížit chtěl.

Tu hudbou i prapory Praha duje,
jak výboji elektrickými se rozjiskřuje,
těl tisíců teplem vše tak mladě a horece.
To čarodějny var živý, kvas hrdosti přimíchán,
kouzelné sebevědomí činu, divotvorce,
když dmuchavkou mladé svobody rozdmýchán.

Pojď, svátek je demokratický všech velkých i malých
dětí,
jej světi města, jej světi venkov, jej samoty světi,
viz průvody obrovských řad, viz prapory vlát!
Viz ženy a dívky se řadit půvabných do postojů,
viz atletů osmahlých šíje se zpřima nadzvedat,

viz množství dnes z celé již Republiky se slétnuvších
rojů
prostory pestře vplouvat.

Sta postav a obličejů jak proudí, co nadšení hučí
a buráci pochod a hřmí a hřmí a hřmí,
tu oči temných neb modrých, vždy pravdivých lesk
tě učí,
hrud' vypjatá, šíj, jež se napřímí:
z nás každý si věří a každý muž celý je z nás,
z nás každý je součástí činu a pravdy hlas.

Tu dcery a synové národa, zdraví a věřící
jdou s povzneseným k oběti čelem ulici
a jejich duše, plny vášnivě obrody,
již volny jsou prvními polibky procitlé svobody.

A demokratický svátek má všecku cudnou slávu
životní, radostné a po činu hořící víry,
jež každou tak nadšenou a hrdou objímá hlavu,
že nevzpomíná, čím včera ji vrazi hubili.
I voláš a zdravíš budoucí svobody pionýry,
v nichž, zdá se ti, kázeň a Žižkovy šíky ožily.

Jar. B. Zyka:

Vzpomínka na první pouť amerických Čechů do vlasti.

S ohromným nadšením, vřelou oddaností a hlubokou láskou byli pozdraveni zaoceánští krajané a Čechové, kteří přijeli k nám jako první předzvěst velkých našich národních a sokolských svátků. Ulice pražské zase zaplnily se lidem českým, zabouřila mohutná vlna jásavých pozdravů a zdravení v ulicích, tu a tam hozeny krásné květy, zamávaly šátky, řada dojmů velkých a nevystihlých žije v nás dnes, kdy máme již tu naše drahé bratry zaoceánské.

Vzpomínáme při této příležitosti prvního zájezdu amerických Čechů do Prahy. Je to bohatá a krásná historie sokolské přichylnosti i hluboké oddanosti těch, kdož zde u nás byli odchováni, zde žili a pak věc sokolskou přenesli na půdu americkou.

Čtyřicet let uplynulo právě, co vznikla v Americe krásná myšlenka uspořádati první výpravu do Čech, hlavně k návštěvě zlaté kapličky nad Vltavou.

Plány vypracovány r. 1884, za rok již byla vykonána první přehlídka a 1. června nastoupena historická pout', plná velkých dojmů národního nadšení.

Na pomezí českém dostalo se české výpravě prvního uvítání, když 15. června vyjel z Prahy zvláštní

vlak do Podmokel. Peron se otřásal bouří, všude plno jásotu, slzy radosti kanuly i u šedivých bratří, byl to velebný okamžik svaté chvíle . . .

Dr. Strakatý mluvil tklivě a prostě, praporečník Petřtyl rozvinul prapor Spojených Států amerických se zářícími hvězdami, zavlál vysoko nad hlavami účastníků a do této velebné chvíle zaburácela hymna národní a "Hej Slované!"

Bylo to divadlo nevystihlé krásy a nezapomenutelných dojmů.

A Národní divadlo. . . Co tam bylo plesu a jásotu, co tam upřímného bratrství.

Jeden večer věnován Sokolu Pražskému, o čemž účastník si zapsal toto:

"Večer, věnovaný "Sokolu" a zábavě v zahradním hostinci "u Fleků", se vydařil.

Veřejné cvičení Sokola Pražského, pořádané na počest hosti amerických, bylo jednou z nejkrásnějších částí programu.

Hosté američtí shromáždili se o sedmé hodině v úplném počtu v místnosti "Sokola". O půl osmé vstoupili členové, cvičící ve stejnokroji, a za zvuků "Hail

Columbia" do sálu a uvítání hlučným potleskem a hřimavým "Na zdar!"

Byli pozdraveni takto: "Toliko vám, drazí rodáci, na počest zařídili jsme dnes zvláštní cvičení slavnostní, pamětliví jsouce toho, s jakým zápalem naši bratři za oceánem přilnuli k Sokolstvu. Nuže, pobavte se v kruhu našem bratrském a přijmětež náš vřelý dík za milou návštěvu, kteráž zůstane nám vždy nejen milou památkou, nýbrž i vznešeným vzorem, jak statečně a hrdě máme všichni vlast svou milovati! . . ."

Hřimavé "Na zdar!" otřáslo tělocvičnou, hosté američtí mávali šátky, načež povstal čacký člen Sokola v Chicagu (Plzeň), br. Porges, a děkoval slovy plnými vroucího vlastenectví a provanutým pravým duchem sokolským. Na to zahájena zajímavá, brilantně provedená rej, načež následovalo cvičení družstev a cvičení sboru cvičitelského na metacích stolech. Po opětém cvičení družstev sbor cvičitelský provedl školu zápasnickou, jež vzbudila veškerý obdiv.

Nato utvořen podvojný šik a statečný starosta "Sokola", JUDr. Linha, pozdravil přítomné vřelým oslovením.

Ze "Sokola" šlo se k přátelům "u Fleků" a i tu bylo mnoho nezapomenutelných chvil."

Dva roky později, r. 1887, vítala Praha již druhou výpravu amerických jednot sokolských, které přijely k oslavě 25letí Sokola Pražského. Slet byl však zakázán, a proto uspořádány sokolské závody v Českém Brodě s nadšením nemějším.

To jsou vzpomínky hluboké a nevyhladitelné na veliké chvíle před 40 lety . . . (Věstník Sokolský.)

Co znamenal slet s hlediska zahraničního.

Ministr zahraničí dr. E. Beneš poslal Č.O.S. tento dopis:

Vážený bratře starosto! Obec Sokolská skončila právě své slavnosti sletové a dívá se na bilanci své práce posledního šestiletí, již předvedla našim i cizím účastníkům ve Stadionu, při průvodu pražskými ulicemi a na našem slavném náměstí Staroměstském. Dovolíš mi jistě, abych jako zahraniční ministr republiky s vyjádřením díky Obci a všem bratrům Sokolům a sestrám Sokolkám za vykonanou práci sdělil, co s hlediska zahraničního pro republiku slet všesokolský znamenal. Sdělují to jednak podle úsudků a rozmluv s cizími zástupci na sletu přítomnými, jednak podle reakce v cizině, kterou už dnes mohu zjišťovati.

Osmý slet všesokolský působil mnohem účinněji a rozhodněji, nežli slet předposlední. Sedmý slet sokolský byl konán brzo po převratu v rozčilení poválečném a v době organických těžkostí republiky a celé Evropy, v době, kdy nás svět a Evropa málo znala. Cizina se podívovala výkonům tehdejšími, oceňovala je a slet sám vykonal tehdy značnou práci propagační. Nemohla však dost proniknouti, zejména k podstatě a duchu toho, co viděla. Bylo ji to stejně tak jako celý náš stát něčím příliš novým.

Osmý slet koná se po šestileté veliké práci organizační uvnitř a jistě značné působnosti naší zahraniční politiky. Evropa nás již dosti poznala při různých příležitostech a při různých akcích mezinárodních. Osmý slet všesokolský dal mnohým možnost podívat se zblízka na náš nový stát a na vnitřní kvality národa, poskytl cizině příležitost mnoho pochopit, mnoho o-

světlit a zejména nás poznávat přímo, vnitřně, konkrétně, živým činem a nikoli jen vnějším, schematickým a theoretickým pozorováním. To je veliké aktivum sletu. Znamená pro stát velmi mnoho.

Slet ukázal zejména ducha národa. Vyvolával dojem klidu, rozvahy, pevnosti a úměrného, ale jistého, pevného sebevědomí; žádné výstřednosti na pravo nebo na levo, smysl pro pořádek a demokracii, oddanost státu a prezidentu republiky — to byly hlavní dojmy, jež si odnášeli zástupci ciziny a četní žurnalisté, publicisté a spisovatelé, kteří byli přítomni těmto krásným dnům.

Jednomyslný byl úsudek a přesvědčení, že to, co bylo zde při sletu ukázáno od organizace předsetlové a výkonů správních, zásobovacích a komunikačních, se strany státu, města, policie a Sokolů samotných, od organizace ubytovacích a seřad'ovacích oddělení Stadionu až do cvičení samotného a průvodu Prahou, jakož i holdu Mistru Janu Husovi, prezidentu republiky a městu Praze, že to vše možno dosíci jen u nás, díky duchu a vůbec vnitřní duševní a mravní stránce sokolské idee, vyvěrající z ducha, přání, národních tradic a demokratických ideálů celého národa. Všichni oceňovali ohromné výkony fyzické, ale všichni pochopili, že za nimi jako základna a skutečný podklad stojí statky a ideály duchovní, bez nichž vše to nebylo by možno nikdy vykonat. To umožňuje jen smysl pro kolektivitu národní a státní, jenž se v Sokolstvu v těchto dnech ukázal, a jenž překonal všechny různosti stranické, osobní a jiné, to bylo to, co tak imponovalo a vynucovalo si obdiv každého, kdo o věcech těch přemýšlel.

A poslední věc, již bych si Ti dovolil, bratře starosto, zdůraznit: Všichni, s nimiž mohl jsem mluvit, vy cítili a pochopili, jak ohromnou roli hraje a hrála při všem tom úměrná a vyrovnaná oddanost a láska k našim tradicím z velkých epoch naší národní historie. Nepochybují, že Sokolové přispěli silně svou oslavou a duchem jejím k tomu, aby i doma i za hranicemi se pochopilo, co znamená pro nás celá naše tradice národní a demokratická od Husa až k Masarykovi.

Jako zahraniční ministr jsem vždycky vítal, podporoval a loyálně kvitoval všem jednotlivcům, organizacím a stranám bez rozdílu přesvědčení politického a náboženského, co pro stát a národ před cizinou vykonali a vykonávají svou denní práci. Je mou povinností — a také radostí — že mohu kvitovati tuto ohromnou práci, již Obec Sokolská připravami posledních šesti let a svými výkony ve dnech sletových vykonala pro náš národ a stát, pro konsolidaci uvnitř i před cizinou. Ty, bratře starosto, i bratr náčelník Vaniček a sestra náčelnice Malá můžete býti spokojeni a hrdi na výsledky své práce a celého československého Sokolstva.

Přijměte s výrazem díky zároveň mé vřelé přání zdaru k další práci. Je to práce pro naši mladou republiku a demokracii. Tvůj oddaný dr. *Eduard Beneš*.

Zůstalo jí to!

— Co je s tvoji Máničkou, Edo?

— Ale dělala o sletové scéně potůček a nějak ji to zůstalo. Celý den mi teď bublá!

Je-li člověk nespokojen se svým stavem, může jej změnit dvěma věcmi: buď' zlepši podmínky svého života, nebo zlepši duševní stav svůj. První není vždy možné, druhé jest možné vždy. — *Emerson*.

K. R. Handzel:

Svaté nadšení.

Plynou všední dny jak voda v řece, jeden za druhým, každý stejný, plný práce, starosti, strádání. Lidé konají svou práci, jedí svůj chléb a bojí se o svůj život. Ale tak jako klidná řeka rozvodní se najednou tisíci potůčky a stává se mohutná a nebezpečná, tak naplní se najednou všední dny všech lidí nějakou velikou láskou pro nějakou osobu, věc nebo myšlenku, naplní se něčím, co je ještě něčím více než láskou, co je láskou nesmírně zmohutnělou a sesílenou a co lze vyjádřit jen slovem Nadšení.

Nejvzácnější z těchto nadšení, které se týká věci celého národa nebo lidstva, je tak veliké a vzácné, že se mimoděk při řeči o něm vynořuje myšlenka posvátnosti tohoto citu. Nepřítel ohrožuje svobodu, národ poznává nebezpečí pro své bytí a celého národa zmocňuje se posvátné nadšení. Bázlivý občan jde do boje za svobodu, za národ, za vlast, svaté nadšení provází jeho kroky a on i život obětuje za jiné, neboť tak srostl s jinými ve svatém nadšení v celek, že spásu jiných pokládá i za spásu svou.

Nadšení život koření, dodává mu občas vzácnější chuti a způsobuje, že i ty nejvšednější a nejběžnější duše najednou hoří obrovskými plameny nejčistší lásky a obětavosti. Možno říci, že nadšení je nejen kořením, ale i kořenem života. Z nadšení rodí se veliké věci, ono je půdou, ze které vyrůstají veliká díla, veliké činy, ono je kořenem, který živi myšlenku a dává ji uzrání v čin. Ono je kořenem i květem života, neboť z nadšení vyrůstají oběti a činy, které vydávají ze sebe nové nadšení jako květ na mohutném stromě. U každého člověka snad alespoň jednou v životě dostavuje se nadšení pro něco, po čem duše touží, co se jí stává svatým vzorem, co ji celou naplňuje a očišťuje, co člověka prohřívá a zduchovňuje, zbožšťuje. Nadšený člověk připadá si mohutný, silný, moudrý a bystrý, odvážný, nic mu v jeho nadšení není těžké, každá překážka zdá se malou a on sám pokládá se za schopna každé oběti pro to, co ho nadechlo. Člověk nadšený připadá si jako Bůh všemohoucího. A to nadšení, které zaplavuje bytost člověka, opravdu jej činí silnějším a lepším, neboť ono ubíjí všechny podružné snahy, postranní cíle a vedlejší choutky a soustředí celou osobnost jen na tu určitou věc, která člověka nadechla.

Ale daleko nesmírnějšího účinku než u člověka jednoho dosahuje nadšení u celé skupiny lidí, u celého národa. Takový národ nadšený svou vírou ať již ve věci božské nebo lidské, koná divy v práci i v boji. Jenom z našich dějin dalo by se vybrati množství příkladů, kdy takové nadšení pomáhalo národu k vítězství nad desaterou přesilou nepřátel, kdy takové nadšení pro myšlenku a svobodu udrželo národ na živu za nejtěžších dob, a kdy takové nadšení pomohlo národu k novému lepšímu životu. Z nadšení vznikaly u nás knihy, divadla, veliké a drahé stavby, veliká a mocná sdružení k prospěchu národa.

Některé lidi po celý život provázelo takové posvátné nadšení. Oni při něm žili v chudobě, poněvadž vše obětovali své myšlence a svému dílu, které tvořili pro jiné. Z dějin naší spisby zábavné i vědecké, z dějin našeho umění stavitelského, maliřského, sochařského, hudebního dalo by se uvést mnoho příkladů blahodárnosti toho nadšení. Z něho vyrostlo Národní diva-

dlo v Praze, z něho vyrostl mnohde i náš obchod a průmysl a z něho vyrostla na konec naše opětná svoboda.

Takové nadšení sdružuje s počátku několik jednotlivců, až z toho vyrůstá takové mohutné sdružení jako je Sokolstvo. Nadšení provázelo při těžké práci jeho zakladatele, nadšení rozmnožovalo jeho řady, nadšení udržovalo je pohromadě, vedlo je do těžké práce v porobě i do boje ve světové válce. Naše svoboda je květem také toho sokolského nadšení. Zachováti zdravého ducha ve zdravém těle, rozněcovati touhu svobody, dávat každému našinci vědomí národní důstojnosti a zdatnosti to bylo úkolem tohoto nadšení. Ono svádělo lidi z různých stavů a tříd společenských k sobě, vychovávalo je k bratrství a družnosti, k sebevědomí a obětavosti.

Po těžké denní práci, po hodinách plných starosti, pěstují Sokolové tělo ke zdatnosti a ducha k družnosti. Nadšení pro myšlenku sokolskou žádá po nich oběti časových pro myšlenku sokolskou žádá po nich oběti časových i peněžních a oni rádi přinášejí. Jejich nadšení je ohněm, který zapaluje další srdce a tak to nadšení ze set vyrůstá na tisíce a statisíce. Ono jim umožňuje ukázati svou zdatnost světu a soutěžit s velikými národy u pěstění krásy a síly těla i ducha.

To posvátné nadšení vede Sokoly ke sletům, provází je při cvičení, umožňuje jim oběti pro blaho celého sdružení a pro myšlenku samu, pro Sokolstvo. Jejich nadšení přechází do krve národa a ukazuje ostatním, jak z mála dají se tvořiti veliké věci. Jdou Sokolové nadšení v průvodu za svými prapory, tisíce a tisíce táhnou ulicemi a občanstvo zdraví je nesmírným nadšeným pozdravem. Na ohromné pláni na znamení praporem a hudbou vykonávají tisícové týž ladný pohyb jako jediný celek. To svaté nadšení pro krásu a sílu, pro svobodu a bratrství je zrodilo, to svaté nadšení ať je při nich i při nás po všechny dny našeho života a života našeho národa!

Dr. Antonín Mueller:

Čeština.

Mnoho se již o tomto předmětu namluvilo a napsalo. Zvláště od různých povolaných činitelů bylo na to poukazováno, že znalost češtiny velmi umožňuje dorozumívání se s jinými národy slovanskými. Není také mým úmyslem snad něco nového psáti, nýbrž zvláště nyní, když přistěhovalectví jest zredukováno — obmezeno, krajany na jistou národní povinnost upozorniti a to jest, udržovati češtinu seč možná nejdéle.

Připomínám, že kdo měl příležitost ty některé aplikací listiny, zvláště do vládních služeb si přečísti, musel si zajisté povšimnouti otázky: Jakou jinou řečí mimo angličtinu mluvíte a jak dalece ji ovládáte, zda v slově jen nebo také i v písmě?

Mimo to vyslovil se jistý filosof: "Kolik jazyky mluvíš, tolikrát jsi člověkem." Proč tedy nemáme býti tím českým člověkem? Žádný neví, co může někdy potřebovati. Při zkoušce zručnosti úředníků na poště se ukázalo, že při roztřídění dopisů dle adres, někteří klerkové mnohem rychleji jména na obálkách četou než jiní. A nejlepšího rekordu dosáhli dosud našinci, kteří mimo angličtinu i češtinu ovládali. Zde v Chicagu na Plzeňské poštovní stanici se zřizenci s obecenstvem velmi dobře po česku dorozumívají — že až je to s podivem.

Jest přímo morální povinností každého uvědomělého Čecha, by svoji řeč, národnost a zděděné tradice nezanedbával a tím i zde patřičnou svéráznost uplatnil, proto může být třeba lepším americkým patriotem, než žel zde mnozí zrození . . .

Mnoho našich krajanů se v těch zásadách prohřešuje, ale jazyk náš má nám být drahý, máme si jej vážit, máme jej v úctě mít. Charakter jedince se mimo jiné nejlépe také uplatňuje ve správném se vyjadřování.

Nemáme se nikdy za svůj jazyk stydět, jak již náš Palacký hrdě hlásal. Budeme-li mít důvěru a úctu v sama sebe, získáme si též vážnosti u nepředpojatých jinonárodovců. "Kdo se za svůj jazyk stydí, hoden potupy všech lidí," ne nadarmo přísloví hlásá!

V mnoha případech nejsou to dítky, ale spíše rodičové příčinou, že u zde zrozených čeština a naše stará vlast nedochází patřičného uznání. Nechce-li dítě jíst, neb nelíbí-li se mu to neb ono, tu mají hned na tapetě: Do Čech tě tak dáti, tam by si's nevybíral, tam by's koukal, atd. atd. — potom není divu, že po takové degradaci mnohé ty dětičky nechťejí ani, aby jim matky tak zv. "lunch" zabalovaly do českých novin: "Má, co si myslíš, nechci aby někdo věděl, že jsem jen "bohák".

Takovým máme hrdě vysvětlovati, že to byli také Češi a Moravané, kteří hned z počátku činně ruku k zvelebování této naší nové vlasti přiložili. Hlavně pak polní hospodářství na pustých preriích povznesli a též i v obchodě, vědách a umění nejen že nezůstali za jinými pozadu, ale mnohdy je i předčili. Historie Spojených Států vykazuje mnohá česká jména, která se vždy s úctou budou vzpomínati, na př. Augustina Heřmana a mnoha jiných. Z přítomné generace uvádím pouze slavného antropologa ve Washingtonu, vědátora v celém světě známého, rodáka chicagského, který vždy a všude se ku svému českému původu hrdě hlásí, Dr. Aleše Hrdličku.

Při vypuknutí světové války byli mezi prvními dobrovolníky naši krajané, hlavně Sokolové, kteří ochotně šli i své životy za právo a spravedlnost obětovati.

Že ještě u některých, řekněme průměrných Američanů nedošli jsme náležitého ocenění, má mimo jiné také původ, že často ani sami sebe nerespektujeme, že své národní tradice — idee zanedbáváme. Co zde jest krajanů, kteří po několikaletém pobytu se o naši vážnou věc nejen nestarají, ale i své potomky, své dítky nám odnárodňují: nač prý čeština? atd. Vědí ale o nás a hlásí se k nám, jedná-li se jim o jejich vlastní prospěch, na př. v obchodech a hlavně v politice — potřebují-li naše hlasy.

Chtějí-li krajané svoji národní povinnosti dostáti a patřičné místo v řadách jiných národů této naší adoptované vlasti zaujmouti a udržeti, musejí mimo zdejší občanské povinnosti také si svého vlastního původu uvědomovati, k našim spolkům přináležeti, dítky mimo do veřejných škol tkač dle možnosti do českých posílati a hlavně našich sokoloven nezapomínati. Tam nejen že budou tělesně fysicky otužovány, ale nenaučí-li se zrovna jako my starší národně cítiti, alespoň naučí se původ a vlast svých předků si oceňovati a vážiti. Tolik-li u zde zrozené generace dokážeme, můžeme být prozatím spokojeni.

ENGLISH SECTION

Sokols' Festival in Prague.

Impressions of an English Eye-witness at the Stadium.

The Prague Stadium, specially prepared for the VIII. Sokols' massed performance of Gymnastic, was the scene, during the past month, of many activities.

The Sokols' movement was started some 60 years ago; the great fundamental idea of the work is, first a physical fitness, leading to a moral uplifting of the people generally, and so to Unity, Peace and Preparedness for all that might happen in the life of their nation.

The contests of Gymnastic progress culminated in four days of wonderful exhibitions of precise rhythmic movements by bodies of 14,400 men and equally of women.

Saturday July 3rd was given up to the rising youth of the country and "to see is to believe". The day began with rain, but cleared up to give the school children a chance, and punctually at 3 p. m. before a crowd of spectators, a massed body of young boy enthusiasts filled the arena and gave a wonderful display. A description of the effect of such a number of children doing one and the same thing together in perfect time, baffles the pen, their marching and lining up into positions was done with military precision, as they came, facing the President's seat, and there performed many complicated exercises, rhythmically to music. The girls' turn came, and in rows of 20 abreast, they marched across the Stadium, and divided into single files, there to do a set of exercises, adapted to the development of every part of the body. At a trumpet-call, these lines returned to block formation and retired, giving place to the women, 14,400 of whom made a great spectacular effect, as they advanced en masse, attired in royal blue sleeveless costumes, black shoes and no stockings. They formed equidistant lines opposite the Proscenium and the remarkable sight of twice 14,400 arms stretched to heaven in even rows, must be seen to be appreciated.

An allegorical scene was given on Saturday, July 3rd, and Monday July 5th; it was a beautiful pageant, performed rhythmically to the music of Karel Matějovec, the exercises being arranged by the two great Czech exponents A. Očenášek and B. Holečková. Youthful Sokol members and the Sokol pupils all took part in this tableau. The history of Czechoslovakia is shortly and graphically depicted—a land "flowing", so to speak, "with milk and honey", to which comes a band of Slavs, who finding it good, decide to settle and cultivate, thus founding a country. The agricultural prospects bring labor's own reward and peace reigns. Girls, in blue flowing costumes and waving their arms represent the waters; others in green are the grass amongst which grow many flowers. The floral costumes are of lovely design; 500 more girls are the yellow corn swaying in the breeze and butterflies flit to and from. So the peaceful country life goes on, with sowers and reapers and other workers. Visitors arrive to spy out this plenitude, and after having been feted, return in the hordes of an enemy. Thus begins a struggle for liberty, which after a fight, in which all the manhood of the villages join, turn-

ing their tools into a means of defence, ends in the subduing of the foe and a return to their field labors, and peaceful life reigns to the accompaniment of their national hymn.

Sunday was a great day; on the President's arrival under a mounted escort, the arena was well filled by a vast array of Sokol Veterans, who, in spite of downpours of thunder-rain, displayed their fortitude in pole exercises which followed, were marked by the precise geometric designs of each enormous group, well distributed over the ground.

When the 14,000 men Sokols from the whole Republic were drawn up in rows, there was dead silence, and then, at a signal from the Rostrum, one mighty call *Vlasti zdar* (Pro Patria) resounded with emotion all over the stadium. This preceded an excellent exhibition of rhythmic, gymnastic culture, and the afternoon ended with an allegorical scene of a visionary type, illustrative of the hopes and desires promulgated by the Sokol movement.

Monday's programme included exercises by Czechoslovak Americans, and though embodying the fundamental ideas of the Sokols, this display had a character entirely of its own. The Allegorical Scene of Saturday was reproduced.

Tuesday's Stadium was crowded to overflowing for the Finale. Delegations from all countries were present; and after the famous "Pro Patria" call given by the Sokols, their leader, M. Vaniček, received the wreath of laurel, presented to him on the high rostrum in front of all the Sokols by the Lord Mayor of London.

The Final Military and Sokols cavalry events were highly spectacular. Flights of aeroplanes in groups of five hovered over the Stadium and a sham battle took place.

Representatives of the Czechoslovak army drew up in great array, the Yugoslavs forming a centre group. The President then took the salute, and a great performance came to a successful finish.

On Monday representatives of the Sokol Federation and of the foreign gymnastic delegations presented to President Masaryk in the Spanish Hall at Prague Castle a large goblet of cut Bohemian crystal glass decorated with a relief of the Hradčany and the Sokol flags and badges in remembrance of the VIIIth International Sokol Festival. The gift was presented by Dr. Scheiner, chairman of the Czechoslovak Sokol Federation, and in reply President Masaryk said:

"By an artistic act of genius, Tyrš succeeded in harmoniously linking together the ancient ideal Kalloagathia with our national programme which represents a synthesis of noble Czechdom with pure humanity. Tyrš created the Sokol Federation and implanted in it the strength and manhood which are equally removed from coarseness and violence as from the sentimentality of weak talk on brotherhood. The great figures of our glorious past, Žižka and his invincible bravery in the defence of truth and the nation, and Chelický's uncompromising pacifism have found their harmonious expression in the Sokol idea.

In accordance with the tendency of the younger generation of that time, Tyrš was an enthusiastic democrat and consciously served, by his Sokol brotherliness, the cause of Democracy and the emancipation of his nation. I welcome therefore, Brothers, your Festival, for it came really as if called to show all thinking people what a democratic whole means: or-

ganisation, discipline and preparedness. And this organised, disciplined and prepared whole—our fine Sokol Federation—has a special significance precisely at the present moment. When I see the masses of Sokols, men and women, young and old, I am always more conscious of the fact that every mass of people must be governed and led by an idea comprehended and maintained by the individuals leading, and at the same time, serving the mass. In this sense the Sokol movement and its idea form a living example and lesson for the nation and the Republic."

Speaking on behalf of the Slovak Sokols, the Protestant Bishop Dr. Zoch greeted President T. G. Masaryk who said in reply: "I am very pleased that it is you who are the representative of the Slovak Sokols. To combine the Word of God with efforts towards the health of the body—that, I think, you Slovaks and we Czechs require in equal measure. The Sokol Federation is carrying out its duty in both directions. I greet you Slovaks here in Prague, I am delighted with your work and your growth, and all my best wishes go with you Slovaks as with all our people."

(Central European Observer.)

Dr. Antonín Mueller:

One of Our Obligations.

The influence of gastric and dental diseases upon the other organs also greatly effects the scholastic efficiency of the child. The general sensation of malaise deprives the child of its natural vivaciousness and ambition, prevents clear and ready conception of the instruction offered, impedes concentration and retention of the impressions received.

A feeling of fatigue, dullness, and sleepiness prevails, which may assume the proportion of mental derangement. Nervous disturbances and loss of sleep due to different diseases hold children back in their studies, and continual malaise in many instances leads to permanent impairment of apperception, preventing the child from forming any inspiring interest, and from digesting the early impressions so important for his future.

The acute hygienic needs of the children have never been fully recognized outside of the profession, their importance has never been acknowledged.—Until municipalities recognize these needs and their obligation to meet them, the work must be carried on by independent foundation. The Infirmarys should represent the first attempt on adequate scale to satisfy the requirements.

This is a plea for recognition of the right to develop children physically as well as mentally at the public's expense. Even private clinic would eventually obtain public support in freely giving expert advice and treatment to pupils in the schools.

It is aim that should be encouraged to the extent of providing for children in poverty whose parents cannot pay for the treatment needed.

Autumn months in most communities, beholds the opening of schools and the first step of your six year old child out of and away from the home influences into that larger world of school life. So critical is this period of its existence future failure or success depend upon present decisions. It is well worthy of careful consideration.

Oslava 28. října Župou Střední.

Jako každoročně, tak i letos uspořádala Župa Střední oslavu 28. října, co osmé výročí prohlášení československé neodvislosti. Letošní slavnost, pořádaná byla za spojučinkování Národní Rady, Československého Národního Sdružení jakož i legionářů v nové síni Sokola Havlíček Tyrš na 26. ul. a Lawndale Ave. v Chicagu. Bohatý program a velká návštěva obecního přispěly k tomu, že výsledek byl velice zdařilý.

Za zvuků Husovy kapely, která hrála americkou a československou hymnu, zvedala se opona a na jevišti uprostřed palem objevilo se poprsí zakladatele Sokolstva Dr. Miroslava Tyrše.

Slavnost zahájil případným proslavem vzdělavatel Župy Střední a redaktor "Sokola Amerického" Dr. L. Štolfa. Ve své řeči poukázal na to, že již po osmé slavíme osvobození naší staré vlasti ze jha cizáckého, pod kterým vlast úpěla skoro tři sta let. Ale všechny ty útrapy, všechna ta pronásledování nedovedla potlačit toho českého ducha, jenž po dlouhém tom utrpení konečně promluvil v Paříži dne 18. října 1918 slovy: "Zavrhujeme rouhavé tvrzení, že moc dynastie Habsburků a Hohenzollernů je původu božského, neuznáváme božských práv králů. Národ český zvolil Habsburky na trůn český po vlastní vůli a tímž právem je trůnu zbavuje. Prohlašujeme Habsburky tímto nehodnými, aby vedli náš národ a popíráme všechny jejich nároky vládnout zemi československou, kterou zde prohlašujeme od nynějška lidem i národem svobodným." Tak prohlásil dne 18. října 1918 v Paříži Tomáš Garrick Masaryk a za deset dní potom skutkem se stalo, o čem dříve jsme pouze snili, o čem kdysi ani mluvit se nesmělo. 28. říjen otevřel našemu národu československému brány nového života, postavil ho před nové úkoly. Nesmí národ ten zůstatí státi na cestě poloviční, nesmí spokojiti se s tím, že pouze svobodu si dobral a svobodu zachoval, nýbrž musí také pokračovati v práci těch, kdož republiku zbudovali, musí skutky prováděti slova, která do povinností sokolských vepsal slavný nesmrtelný zakladatel Sokolstva Dr. Miroslav Tyrš, když pravil: "Tu leží cíl Sokolstva: Dovést národ český v čelo všeho lidstva, aby mu zářil svou vznešenou ušlechtilostí tělesnou, svou vysokou vyspělostí duševní, svou hluboce a pevně založenou ušlechtilostí mravní."

Po něm promluvil člen ruského centra v Chicagu p. Postovojtov, jenž v české řeči ocenil význam 28. října a nadšenými slovy obdivoval pokrok, jehož za dobu neodvislosti docílilo bylo v československé republice. Také poděkoval za pohostinství, které se dostalo ruským běžencům v Praze, kde také nějaký čas se zdržoval a naučil se dosti obstojně česky.

Kongresník John J. Gorman, známý přítel Čechů, který po něm následoval, zmínil se o našich krajaních, jak je sám zná ze svého vlastního života a pozorování a skutečně seznal, že si jich musí vždy vážiti. V další své řeči dal na jevo znalost českých dějin a také zmínil se o přátelství, které mezi Amerikou a Čechy zavládlo již v té době, když mladý Masaryk vzal si za manželku dívku americkou. Toto přátelství bohdá potrvá i nadále ku prospěchu obou národů, neboť každý národ má ve svých cenných vlastnostech něco, čemu jiný národ se učiti může. Řeč jeho byla procítěná skutečnou náklonností k našemu lidu a byl také za ni odměněn bouřlivým potleskem.

Slavnostním řečníkem byl p. Zdeněk Fierlinger, vyslanec ČSR ve Washingtonu. Ve své pěkné a procí-

těné řeči připomenul, že 28. říjen jest páskou mezi československým lidem ve staré vlasti a československým lidem v Americe, jelikož jest to dílo, na kterém obě větve našeho národa se plnou měrou podílely. Mezi jiným také vysvětlil, že republika československá jsouc dosud mladičkou, nedá se porovnat nikterak se 150 let starou republikou — Spojenými Státy Severoamerickými, které mimo to hospodářsky jsou zemi velice bohatou. Proto při kritice poměrů v Republice Československé musíme býti shovívavými a nesmíme se dáti strhnouti ku kritice přísné. Vše potřebuje dobu a poměry ve staré vlasti se přítomně utvářejí stále a stále lépe a jest naděje, že budoucnost bude rozvoji tomu příznivou. Ostatně porovnáme-li svou starou vlast s jinými zeměmi evropskými, tu poznáme, že Československo jest na předním místě mezi jinými státy evropskými. Zmínil se také o politické situaci v Československu a označil vstoupení Němců do vlády za čin, který jest velice důležitou historickou událostí. Zástupci němečtí byli až do nedávna odpůrci vlády a vstoupením jejich do vlády byl odpor německý částečně zlomen. Ku konci zmínil se o roku 1917, kdy československé Chicago bylo v tak velkém vlasteneckém nadšení a projevil naději, že i nadále to československé Chicago zachová si svou lásku ke staré vlasti.

Na konci své řeči představil p. Fierlinger známého našeho pěvce p. Božu Umírova, jemuž udělil jménem československé vlády revoluční medaili za jeho práci, kterou za dobu války vykonal pro československé osvobození. Pan Umírov případně poděkoval za poctu mu prokázanou.

Za generálního konsula jugoslávského, který nemohl se dostaviti, přišel mistokonsul p. Milivoj Naumovič, jenž promluvil v srbsčině pěknou řeč o významu 28. října a akcentoval v ní přátelství mezi svým národem a národem československým, které projevilo se zvláště za posledního všesokolského sletu v Praze.

Za polskou republiku dostaviti se měl konsul Kur-nikovský, který však poslal omluvný telegram.

Dalším řečníkem byl p. Burdín, člen klubu ruských důstojníků v Chicagu, bývalý člen zemstva, jenž promluvil kratší anglickou řeč.

Po něm vystoupil rev. Jan Bradáč z Whiting, Ind., který přišel co zástupce Slovenského Národního Sdružení a pronesl úchvatnou řeč, ve které prohlásil se bezvýhradně za celistvou republiku československou proti všem separatistům a strhl posluchačstvo několikrát k nadšenému potlesku. Ve své řeči přednesl také resoluci tohoto znění:

1. Osvědčujeme sa za celistvosť a nerozdíelnosť Československej republiky. Jedine v rámci Československej republiky vidíme zaistenú budúcnosť a šťastie aj slovenského národa. 2. Prizvukujeme, že Češi a Slováci sú vzájomne odkázaní jeden na druhého a že len štetrením jeden druhého zabezpečie blaho a budúcnosť svojho spoločného státu. 3. Protestujeme proti všetkým, ktorý tento svazok trhajú, ktorí sejú medzi nás semeno rozkolu a nenávisť. 4. Zatracujeme každý separatizmus, všetky zradné snahy nepriateľov republiky, už či sú to nepriatelia cudzí a či svoji. 5. Žiadame kladnú, pozitívnu prácu za vzrast spoločnej vlasti!

Ten fakt, že resoluce tato přijata byla shromážděním s velkým nadšením, zajisté svědčí o tom, že všichni stejně cítili v této tak důležité záležitosti. Svou vzletnou řeč skončil slovy "Hurá Slováci, v ústret lepším časom!"

Předseda Československé Národní Rady p. J. Červenka zminil se na to ve své řeči o spolupráci chicagských Čechů na akci osvobozovací. Zminil se také o své návštěvě ve staré vlasti za sokolského sletu a doznal, že z toho, co tam vše viděl a poznal, doufá v dobrou budoucnost naší staré vlasti. Při příštích presidentských volbách, které odbývají se budou roku 1927 zajisté prý bude zvolen zase nynější prezident Tomáš G. Masaryk, co nejschopnější muž pro tento úřad.

Pi. Konstancie Šeflová, doprovázená na piano sl. Helen Fričovou, zapěla svým milým hláskem tu věčně krásnou "Modlitbu Libušinu".

Po desítiminutové přestávce předveden byl nádherný obraz. Uprostřed palem na jevišti na vysokém podstavci stála socha presidenta T. G. Masaryka, jemuž poctu vzdávali Sokolové, Sokolice a legionáři.

Na to sestra Radvanovská přednesla slavnostní báseň ku dni 28. října, kterou složil br. F. L. Musil. Krásná a významná slova básně této vyvolala mezi přítomnými veliké nadšení.

Na to p. Boža Umírov za doprovodu své manželky pi. Elly Správkové-Umírové zapěl svým krásným barytonem několik národních písní. Krásný jeho přednes přijat byl obecenstvem s velikým nadšením.

Po něm župní družstvo žen provedlo soudobé cvičení na třech bradlech, které nacvičeno bylo župním cvičitelem br. Kudrnovským.

Český Dělnický Sbor "Lyra" přednesl pak za řízení p. Fr. Kubiny hymnus "Vlast" a pak přednesl ještě jiné písně.

Na to představena byla obecenstvu sl. Mary E. McDowell, první americká žena, která vyznamenána byla československým řádem Bílého Lva za své zásluhy za války, an svým vlivem zachránila život Alici Masarykové, když tato ocitla se ve spárech pochopů vlády rakouské. Ve své dobře promyšlené a hluboce založené řeči řekla mnoho závažných slov a proto dovolujeme si delší úryvek řeči její přinést. Právila mezi jiným:

"Jsem šťastna, že slavím se Sokolstvem toto osmé inspirující výročí Československé republiky a je mi nemalým potěšením, že mohu před chicažské Sokolstvo předstoupiti dnes poprvé veřejně s řádem Bílého Lva, který mi byl udělen presidentem Československé republiky. Vždy jsem se velice zajímala o Tyrše, organizátora a vůdce vašich Sokolů v Československu. Byl to veliký muž s obdivuhodným videm, neboť viděl daleko před svou dobu a podobně jako president Masaryk věřil, že lid musí býti napřed připraven, aby mohl býti utvořen národ, že revoluce bez přípravy a bez výchovy občanstva pro novou formu vlády setká se s velkými těžkostmi a snad ani vůbec nebude žiti. Tyrš pravil, že "malý národ musí býti silnější než silný národ, který jej drží ve své moci."

Nebylo proto divno, že českoslovenští vojini postavili se ihned do služeb nové republiky, jakmile se tato osamostatnila od Rakouska, neboť byli pro to vychováni v sokolských jednotách již od svého dětství a byli připraveni pro těžkou práci, jež jim dána k provedení. Také nebylo překvapením, že čsl. legionáři mohli se probít Ruskem a Sibiří s nepřáteli uvnitř i zevně a přes velká utrpení a velké ztráty na životech zvítězili.

Heslo čsl. řádu, kterým mám čest se pyšnit, je "Pravda vítězí!" Slyšela jsem presidenta Masaryka opakovati toto heslo často, když byl v těžkém postavení a potřeboval posily, tak jako činíme my všichni při naší snaze v tomto světě přinésti cokoli pro dobro

humanity, "Pravda vítězí", ačkoliv někdy zdá se navesvědčovati, že tomu není tak a že jen všechno špatné hrne se na nás.

Shledáváme, že Československo je pozoruhodné svým lidem. Tento je zdravý, energický a praktický právě tak, jako idealistický. Jsou to lidé žijící v těsném styku se zemí, blízko přírodě, a milují venkovský život. Ptala jsem se několika mužů ze sklárny blízce Plzně po osmihodinové denní práci, co dělají. Bylo to v létě, "Pracujeme v zahrádce," odpověděli mi. "Pak chodíme do lesů na houby." Je to charakteristické pro čsl. dělníky; rádi se pohybují venku a chtějí býti co nejbližší přírodě.

V Československu jsou tři miliony lidí zaměstnaný při zemědělství a téměř tři miliony lidí v průmyslu. Je mi potěšením oznámiti, že přes půldruhého milionu těchto lidí je zorganizováno v odborových organizacích. Čechoslováci jsou národ složený z velké části z dělníků žijících prací svých rukou, a proto jejich nazírání na život je sociální. Přirozeně dbají o slabé a k práci zneschopnělé, o staré a nemocné, a toto stanovisko vtisknuto je v jejich ústavu, která praví: "Právo spolčovaci k ochraně a podpoře pracovních (zaměstnaneckých) a hospodářských poměrů se zaručuje. Všechny činy jednotlivců nebo sdružení, jež se jeví úmyslným rušením tohoto práva, jsou zakázány."

Je jen přirozeno, že právo dělníků na organizaci v jejich vlastních hospodářských zájmech je základnou nového sociálního řádu republiky. Liberální a tolerantní stanovisko presidenta Masaryka s jeho inteligentním porozuměním vykonalo již nepochybně mnoho a tvoří podklad pro vývoj této nové demokracie, neboť on též sám pracoval svými vlastními rukama, když byl jinochem a poté pracoval svým rozumem po řadu let pro utvoření této republiky, které je presidentem.

Vůle lidu této nové republiky vyjadřuje se v zákonech na ochranu pracujících tříd svou podivuhodnou mašinerií při urovnávání dělnických vztahů a nenasází, pro regulování sociálních potřeb, v pensí pro staré a v zlepšení životních podmínek. V době, kdy republika byla teprve dva měsíce stará, byl už vydán zákon o osmihodinové denní době pracovní, a podíváme-li se zpět až k roku 1900, kdy nynější president Masaryk byl universitním profesorem, shledáme, že on již tehdy zasazoval se o zavedení osmihodinové doby na základě její spravedlnosti a užitečnosti.

Divla bych se, kdybychom my ve Spojených Státech neměli práva doufati ve velkou pomoc od amerických Čechoslováků, kteří ze své podivuhodné malé země přišli sem do nové a obrovské země mnoha národů a mnoha jazyků, kde všichni musíme si zvykat žiti a pracovati společně. Právě jako v dnech Tyršových tato velká a mocná Amerika potřebuje malých lidí, aby přispěli svým výcvikem, disciplínou a zdravým rozhledem, svými sociálními požadavky k sociálnímu zákonodárství, které naši zemi dá pensijní pojištění a pomůže dělníkům v organizaci a v užívání jejich rozumu a nikoli svalů k vítězství.

Poměry naší země od počátku učinily nás individualistickými lidmi. Je nesnadno organizovati nás v družstva svépomocná, jako se děje v Starém světě. Proto máme právo očekávati, že vy, kteří jste přišli sem ze země, kde družstevnictví v obchodě, v průmyslu a v bankovníctví je tak úspěšným, naučíte nás, jak bychom to měli dělat i my. Je to nesporně jedna z cest, které vyvádí ze starých světových nesází.

Máme též právo žádati, abyste do naší vlády přinesli vyšší politickou morálku, nežli máme přítomně. Myslím, že nikdy před tím v naší historii jsme nepotřebovali tak přesvědčení, že by občanství mělo být považováno za něco posvátného, neboť' jistě je zradou falšovat volební listky a šiditi o volbách. Důvěra musí zvítěziti v naší velké republice a my musíme učiti se sloužiti jeden druhému, máme-li míti demokracii, jež by měla cenu pro dítky vašich dítek."

Po řeči pí. McDowellové, jež přijata byla s pochoopením a nadšením, zacvičily Sokolice z Berwyn krásné rhytmické cviky, které provedeny byly dokonale a působily velice úchvatně. Zásahu za nácvik má náčelnice sestra Vacková a br. Kudrnovský.

Případným doslovem br. Tomáše Továrka, předsedy Župního Vzdělávacího Odboru, byla slavnost skončena. Br. Továrek přednesl také telegram projevu odanosti prezidentu republiky československé, který jménem spolků zúčastněných na této oslavě poslán byl prezidentu Masarykovi do Prahy.

Omaha.

Věru milým překvapením pro nás bylo, říkám-li pro nás, prozrazují, že tentokrát jsem měl sebou svou ženu, když při vystoupení z vlaku dráhy br. Jos. Mika, jinak také C. B. & Q. zvané na nádraží v Omaze v neděli dne 7. listopadu v 8 hodin ráno spatřili jsme známé tváře bratři Rokůska, Šerpána, Mika a Filipa. Po upřímném stisknutí ruky a výměně pozdravů unášení jsme byli do domova bratra konsula Šerpána, kde pečlivou paní konsulovou připravena výtečná snídaně. Po snídani br. Šerpán nás opustil, poněvadž měl ještě mnoho práce s přípravami v budově na odpolední program. Nemohu jinak při této příležitosti nežli blahopřáti Československé republice k tak výtečné reprezentaci jakou má v bratru Šerpánovi jako konsulovi v Omaze. On nejen že svědomitě stará se o zájmy Československé republiky, ale on jest též pákou našeho národního života na americkém západě a jednota omažská má v něm horlivého a neunavného pracovníka, který právě tak dobře jako připraví program pro slavnost tak vyřídí jakoukoliv žádost příslušníka republiky.

Milé překvapení bratrů na nádraží bylo však ještě překonáno spatřením nového stánku Sokolského v Omaze. Krásné, věru krásné to překvapení. Na prvý pohled možno určit, k jakému účelu budova jest postavena. Zvláště pak vyniká ve štítu budovy z kamene vytesaný pták Sokol, nesoucí činku, dar to, jak jsme slyšeli, člena jednoty bratra Svobody. Nejen venkovní, ale i vnitřní úpravou překvapuje nová budova a co nejhlavnější a nejdůležitější, že tělocvična jest sama pro sebe oddělena od síně divadelní a taneční a že členstvo cvičící, jakož i členstvo věnující se práci vzdělávací, minim tím divadla, přednášky atd., bude moci podle sebe současně bez nedorozumění pracovati. Ani na českou školní místnost zde nebylo zapomenuto. Během bazaru v ní sice nasazena byla nějaká čertovina, které v čele stál nově zvolený senátor bratr Tesař, no ale, jak se říká, účel světi prostředky. Na nic nezapomenuto, vše našlo v nové budově své místo, škola, tělocvična, divadlo, ba i na zábavu pamatováno a sice v přízemí pěknou kuželnou, ženy i muži mají pro sebe oblékárny a sprchy. Jevíště též pro všechny případy vypraveno jak elektrickými moderními vymoženostmi, tak i jinou

výpravou. Já se nic nedivím hrdosti bratra Rokůska, s jakou mne budovou prováděl a vše vysvětloval. Mnohá, třeba i silnější rodina sokolská, by si mohla zde vzíti příklad.

Nejdůležitějším se mne však při tom zdálo sdělení, že postavení a zařízení síně sobě vyžádalo 125 tisíc dolarů nákladu a že nezaplacená část, totiž dluh, nebude větší nežli mezi 50 a 60 tisíci dollars. Po prohlídce budovy pozvání jsme byli k obědu do rodiny bratra Rokůska, který, dík paní domu, byl výtečný a znamenitě nám chutnal. Po obědě zpět do sokolovny na slavnost. Ano, na slavnost odevzdání síně svému účelu. Nálada byla skutečně slavnostní, účast velická, nejen že každé sedadlo bylo zaujmuté, ale ještě bylo mnoho těch, na které se sedadel nedostalo, ačkoliv hlavní síň má 600 sedadel a galerie 400. Tak se mně zdá, že západ má více pochopení pro podobné slavnosti nežli my u nás v Chicagu. Slavnost zahájil konsul bratr Šerpán uvítáním všech přítomných. Prvním číslem na programu bylo zapění pěveckého odboru jednoty, na to následovalo číslo hudební, sebrané hudebním odborem. Příklad, že odbor hudební, odbor pěvecký, odbor divadelní a tělocvična, vše co užitečného a krásného, jest soustředěno v nové budově a vše se dává k volnému použití členstvu zdarma. Naše organizace měly by vždy při každé příležitosti upozorniti širší kruhy naší veřejnosti na výhody, jaké skýtá členství skolské jednoty. Na to přednesena báseň a pak promluvil pisatel těchto řádků na thema "Zdraví, síla a krása". Nejlepším číslem programu bez odporu bylo číslo následující, totiž údernická devítka bratrské jednoty ze Cedar Rapids, pod vedením cvičitele bratra Machovského. Právě jak obtížné, tak přesné provedení tohoto cvičení vzbudilo obdiv všech přítomných. Nejzajímavějším pro mne alespoň bylo, že v řadách Rapidských bratří byli taci, jako Filip, Hruška, Novák a jiní, kteří mně připomněli pořekadlo, že muž jest tak stár, jak se cítí, a ne kolik čítá let. Musím říci, že při tomto vystoupení nejlépe by se mohlo poukázat na to, co člověk návštěvou tělocvičny získává. Dalšími čísly byly hrazda, bradla a rhytmické tance, provedené sokolicemi Omažskými a nejmladší jednotou v obci Brush Creek v Nebrasce. Číslo ta velice se líbila a není také divu, poněvadž vynikala nejen sestavením, ale i přesným provedením a bezvadným úbohem sokolic.

Slavnosti se účastnilo mnoho bratrů a sester z okolí Omahy. Z Prahy, Neb., byl přítomen br. Dr. Kašpar, který přivedl sebou celou družinu a který koná mnoho záslužné práce pro sokolstvo, zvláště po stránce organizační. Nebylo by věru z místa, kdyby obec čas od času posílala některé ze svých činitelů návštěvou po jednotách, aby pak při debatách o dobrou organizaci bylo možno lépe posuzovati. Na konec mé zprávy o zájezdu do Omahy chci se zmíniti o přátelských citech Západní bratrské jednoty k naší sokolské věci. S potěšením jsem slyšel, že obě organizace pracují ruku v ruce a proč by také ne, vždyť my vychováváme v našich tělocvičnách to, co doplňuje v pozdějších letech řadu jejich členstva. Taková páska přátelství jde k duhu nejen nám, ale také jim, proti jen bližší pevnější přilneme jeden k druhému, tím jenom posílíme sami sebe a svojivěc. Na poli sokolském učinila Nebraska znamenitý pokrok, neb za uplynulý rok získala na 200 nových členů, na čemž nemalou zásluhu má společný cvičitel br. Chmelík.

Jménem Výkonného Výboru Obce, ba jménem všech našich bratrů a sester, roztroušených po těch našich Státech Severoamerických, spojených v Ame-

rickou Obec Sokolskou, blahopřeji jednotě v Omaze k úspěchům, které sobě za dobu své existence byla vydobyla a mezi které na prvním místě patří postavení nové budovy, nového stánku věci Sokolské.

Bratři a sestry jednoty v Omaze, vám patří nejen naše blahopřání, ale i zároveň náš dík a obdiv za to, co jste v minulosti vykonali, co v přítomnosti děláte a co v budoucnosti ještě pro organizaci Sokolskou vykonáte. Na zdar!

Joseph Plaček.

KOUTEK DOPISOVATELSKÝ

New York, N. Y.

Opětne s chlouboou zaznamenati můžeme zlatý bod v životě naší tělocvičné činnosti, kterým bylo naše veřejné cvičení pořádané společně s Těl. Sbohem Dívek a Paní v New Yorku, dne 18. dubna 1926.

Br. Ant. Jahoda.

Program zahájil opětne bratr Jos. Modr, starosta jednoty, proslovem, jako vždy hluboce promyšleným. Mezi jiným předvedl před obecenstvem ohromnost VIII. sletu Č. O. S. v Praze, ovšem jen v číslicích, ale tak, že pozorný posluchač snadno mohl sobě skutečný obraz celého podniku učinit. Po proslovu představil přítomným bratra Ant. Jahodu, který po 38-leté práci cvičitelské odchází na odpočinek. Stříbrný pohár, dar jednoty bratru Jahodovi, nebyl odměnou, ale pouhou upomínkou za neocenitelnou práci pro jednotu a Sokol vůbec. Bratr Jahoda jest 57 let star a 47 let již nepřetržitě cvičí. Mimo úřadu náčelníka jed-

noty byl též prvním náčelníkem Župy Východní. Po dlouhou řadu let držel přebornictví v závodech náhradových. Bratr Jahoda neodchází z naší tělocvičny nadobro, naopak pilně navštěvuje cvičení čtyř veteránů a hodlá se ještě zúčastniti župních závodů v Baltimore příští rok. Vzácný důkaz sokolské vytrvalosti a oddanosti věci sokolské. Doufejme, že ještě po dlouhou řadu let bude našemu kruhu zachován.

Jednotlivá čísla programu svědčila o snaze cvičitelů předvésti to nejlepší. Odměnou jim jistě byly projevy obecenstva, které v počtu nebývalém se dostavilo, vzdor krásnému počasí. Tím i všeobecná nálada byla jaksi povznesenější a každému radost z oka zářila, neb "dobrá věc se podařila." Popis jednotlivých čísel vzal by mnoho místa a času, kterého se mi zvláště nedostává. Jednoho však jsme postrádaly, našeho Ferdu Martinyho, který v zájmu rodiny odstěhoval se na venek. Jsme však jisti, že v duchu byl stále s námi.

Dramatický odbor zakončil sezonu dne 4. dubna výpravou kusu "Kletba mamonu". Děj poněkud přeháněný a velice v mnohém podobný některému z představení dřívějších. Dále neodporučoval bych výpravu kusu, který již v okolí New Yorku byl dáván, myslím že výběr jest dosti veliký, abychom mohli se vyhnouti opakování. Několik mladších sil vystoupilo v rolích a docela dobře si počínali, což je důkazem, že kde je dobrá vůle i výsledek jest žádoucí.

Campový výbor opětne zabývá se přípravou k otevření campu po dobu prázdnin. Výherní listky na radiolu ve prospěch campu jdou čile na odbyt, a též i bezúročné dlužní úpisy po \$10, které výbor vydal se schválením jednoty, aby splatil dluh na campu stávající a tím zmírnil roční vydání, doufám budou brzo rozebrány.

Ku sjezdu Slov. Těl. Jed. v Bridgeport, Conn., dne 31. května vysílá jednota každého člena, cvičence a žáka, který cvičení ovládá.

Na zdar!

A. Hron.

New York, N. Y.

Smutnou zvěst jest mi dnes uloženo oznámiti, že do rušných příprav ku sletu Č. O. S. v Praze zapadla hořká krupěj, zpráva o úmrtí našeho zakládajícího člena a prvního náčelníka jednoty bratra Aloise Vokála.

Ačkoliv skon jeho byl očekáván, přec jen zpráva každému srdce sevřela. Bratr Vokál byl stále činným v naší jednotě a ještě v přítomném čase zastával úřad prvního náměstka starosty. Cvičící členstvo ztrácí v něm horlivého zastávce svých zájmů.

Bratr Vokál, ačkoliv již v pokročilém věku, čile se připravoval na Slet do Prahy a byl jedním z prvních, kteří se k výpravě na den 9. června přihlásili. Myšlenka na Slet zůstala také jeho poslední. Neúprosná smrt vyžádala si jej dne 31. května, tedy krátký čas před dobou, kdy jeho sny měly dojíti splnění.

Upřímně želíme ztráty drahého bratra, vzorného představitele pravého Sokola, kterému bude vždy čestná paměť zachována.

Budiž mu země lehkou!

A. Hron.

St. Louis, Mo.

Náš sbor Sokol Slovanská Lípa uspořádá v jubilejním roce 1928 Česko-americkou národní výpravu k oslavě desetiletého trvání Československé Republiky.

Výpravní výbor již pilně pracuje, by všichni účastníci naší národní výpravy měli nejen zajištěna dobrá místa na lodi, ale i návštěva našich amerických krajanů v roce jubilejním byla opravdovou reprezentací české Ameriky. St. Louis, kolébka to všech českých spolků v Americe, St. Louis co nejstarší česká osada bere na sebe vedení a uspořádání této reprezentační národní výpravy do vlasti a doufáme, že naše kruhy sokolské budou spolupůsobit s výpravním výborem, by účast našich Sokolů byla důstojná jubilejní výpravy.

Zájezd pražské Sparty do St. Louis byl pro nás týdnem radosti, zvláště když jsme mohli naše Spartánce pohostit v našem sokolském táboře v Kimmswick, kde se hochům Spartánským velmi líbilo. Opravdu s údivem pohlíželi na budovu sokolské obětavosti, kterou naši st.-louiští Sokolové dovedli vybudovat. Spartánci byli nadšeni; bylo to před jich hrou a zápasem mezi vybraným mužstvem St. Louis All Stars. A opravdu v neděli pak rozhodným zápasem porazila Sparta St. Louis All Stars.

Činnost našeho sboru jest dosti rozsáhlá, nejen v tělocviku, nýbrž i v pořádání divadel a pěstování zpěvu. Dramatický odbor řízením br. Purčíkova milerád uvítá každou silu, schopnou pro prkna Thalíe. Pěvecké odbory Hlahol-Vlasta cvičí každou středu večer. Br. Eliášek, náš cvičitel, řídí tělocvik a koná již přípravu k nastávajícímu veřejnému cvičení.

Správní výbor tábořiště uvítá každou pracovní sílu k dokončení úpravy Campu. Tedy vidno, bratři Sokolové, že každý z nás může uplatnit své síly ve prospěch sboru při dobré vůli. Ted' záleží na nás, bratři, pouze na naší dobré vůli, chceme-li sboru prospět. Přiložme každý ruce k dílu a budeme mít to hezké vědomí, že práci sokolskou prospějem celku. Vždyť jediné Sokolstvo jest to, co pracuje k pokroku lidstva a národa a k výchově člověka tělesně, rozumově dokonale vyvinutého. Vzpomeňme posledního sletu všesokolského, kde heslo sletové "Vlasti zdar!" odráželo se ozvěnou přes oceán do Ameriky, vybízející nás k práci další na poli národním a heslo to budiž vzpruhou k další naší činnosti v naší nové vlasti. Na zdar!

Gustav Vogel.

Oklahoma City, Oklahoma.

Byl jsem zvolen Těl. Jednotou z Oklahoma City dopisovatelem do Sokola Amerického, úřad to dosti těžký. Jeden bratr kdysi prohlásil, že dopisovatel musí znáti sokolskou techniku, já zase věřím, že musí znáti sokolskou pravdu. Psáti prostě pravdu, bez všelijakých předpokladů, strýčkování a pod. Chci tedy dle toho napsati několik stručných slov.

Sokolská obec v Oklahomě dosti v roce 1926 oživila. Činnost sokolská byla po celých devět měsíců pěkná — na panující poměry velmi dobrá. Jižní župa, která jest sídlem v Texasu a síce v Dallas, projevila pěknou činnost. V Oklahomě byly uspořádány čtyři veřejná vystoupení Sokolů, a síce v Yukon, ve Waukomis, v Praze a Oklahoma City. Na prvních třech působil organizátor jižní župy br. Joža Havránek, působil i u nás na přípravách, leč mnoho práce s přípravami na veřejné vystoupení v Seaton, Texas, nedovolovala mu, aby se zdržel až na vystoupení naše. U nás v Oklahoma City veřejné vystoupení Sokolů zdařilo se též velmi dobře, pod vedením našeho náčelníka br. D. Dellyho. Těl. Jednota z Prahy, Okla., vyslala k nám celou četnu cvičenců a několik sester a taktéž z Yukonu dostavili

se tuším dva cvičenci, což jim naši cvičenci zase oplátili v plné míře.

Program veřejného vystoupení byl uspořádán pěkně, zabral téměř dvě hodiny času. Návštěva byla veliká, neb sjeli se krajané z dalekého vukoli. Byl též přítomen Klub Yukonského Sokola z města Yukon pod vedením cvičitele Franka Satrapy, který po vyčerpání programu našeho též vystoupil a předvedl několik oddělení prostných. Všecky výkony našich sokolů a sokolic i žactva, též i klubu, odměněny byly často burácjícím potleskem.

Hned po veřejném vystoupení započato v naší Jednotě s pilnou prací a přípravou na slet župy jižní do Texasu. Poslali jsme patnáct cvičenců a cvičenek do Seaton, Tex., téměř pět set mil vzdáleného od Oklahoma City. Přijeli domů se zprávou, že slet jižní župy zdařil se dobře.

Ted' nám nastane období zimní. Naši bratři a sestry cvičí na venkově v siní řádu Oklahomský Rolník Z.Č.B.J., který laskavě propůjčuje síň Sokolům zdarma. Jsou s tím spojeny obtíže. Špatné někdy počasí nedovoluje jeti na takovou vzdálenost. Jinak jest, kde cvičenci mohou se účastniti cvičení doma ve městě. Leč naše Sokolice nám založily stavební fond, tak že snad také jednou k tomu dojde, že bude mít Sokol u nás své vlastní hnízdo. Záleží ted' na nás, abychom se starali o to, aby fond ten stále rostl. Máme u nás v době přítomné 65 členů a členkyň a mimo tyto ještě slušný počet dorostu, tak že ta sokolská rodina čítá téměř kolem jednoho sta.

Pravda, že na té naší sokolské zahrádce nerostou jen samé růže, taktéž občas se něco přihodí, což se však zase urovná. Jsme dosti schopni bez velkých námah urovnati všecko, že zase jde vše dosti hladce. V každém spolku, v každé osadě vyskytne se občas nějaké nedorozumění, proto nejsme ani lepší ani horší nežli jinde. Dozvídam se že konala se jakás porada v Yukon, zástupců sokolů z Oklahomy, kde jednáno o přijetí Yukonského klubu Sokolů do A.O.S. Doufáme, že záležitost ta bude vyřízena k obapolné spokojenosti a že z Klubu Sokola stane se brzo silný sbor. Buďte tak lépe a škodou by bylo, aby se klub rozešel. — Nazdar!

Petr Rabštejnek.

Prague, Oklahoma.

S nedočkavostí očekáváme, kdy zase vyjde pravidelné číslo "Sokola Amerického". Dochází mne dotazy, jak brzy zase vyjde "Sokol", mnozí prý ho nedostávají, nevědouce, že dvě čísla nevyšla. Snad vyjde pravidelně již tohoto měsíce a proto chci přispěti do něho také svými několika řádky. Tento rok 1926 jest pro nás jaksi rokem jubilejním, neboť před dvaceti lety, dne 6. listopadu přijata byla naše jednota k Národní Jednotě Sokolské, nyní Americké Obci Sokolské. Což miní naše jednota toto výročí nějak oslaviti? Proto všichni členové i členkyň sejdou se na tento den do slavnostní schůze i se svými přátely. Tam podány budou zprávy o působení naší jednoty za těch celých dvacet let. Nikdo nelen a přijdi mezi nás, třeba to bylo poprvé za dvacet let. Rok 1926 pomalu již blíží se k svému konci. Jednota naše za tento rok dosáhla slušného rekordu, totiž dosáhla čísla 75 členů obého pohlaví. Po celý rok cvičí pravidelně a podniká zájezdy jak organizační, tak i povinné nejenom do okolí, nýbrž i do celého státu. Jednota účastnila se cvičení vzdáleného 150 mil od Prahy 22 cvičícími v době velikého horka v Oklahomě, k úplné spokojenosti společ-

TĚLOCVIČNÁ HLÍDKA

Řídí Jarka Jelínek.

NAŠIM SESTRÁM.

Krásný úkol vyplňuje život ženy. Národu dát i vychovat statečné syny i dcery oduševnělé a prochnuté láskou i citem k vlasti, při tom štěstím a radostí vyplnit život rodinný. Být lásky hodnou dezerou svých rodičů, oddanou družkou života svého muže, milující matkou dítek a nadšenou vlastenkou pracující k povznesení svého národa, tot' úkol naší sestry — Sokolice — úkol vážný, povznášející ji vysoko nad úroveň všedního života.

Činnorodá, neustálá a vytrvalá práce vede od malých úspěchů k vysokému cíli ženu, jež touží za vyššími ideály a jež práci rodinnou a národní koná dle svých sil. Radost a štěstí potom ji provází životem a když i někdy časem sklamaní se dostaví a snad hořkost nad chvilkovým nezdarem srdce naplní, tu netřeba zoufat, netřeba plakat, skládat resignovaně ruce v klín, ale nutno vytrvat na dobré cestě, vyjasnit líc a s úsměvem na rtech znovu dát se v boj, všemi dobrými prostředky pak získat vítězství!

Naše sestry pracují v tělocvičnách pilně. Důkaz toho je, že návštěva hodin cvičebních je větší než u mužů a početnější než v letech minulých. I dívčí dorost je počtem velmi silný. Nebyl a není jeden kurs tělocvičný, který by nebyl početněji sestrami oblesán než bratry. — Veřejná cvičení vykazují pravidelně větší počet cvičenek než cvičenců.

Ty tam jsou časy, kdy náčelnice v jednotách byly pouze pro jméno a prodávání lístků na zábavy. Zapadají v minulost časy kdy vedli cvičení žen muži. Dnes pouze v několika větších jednotách vedou cvičení žen placení cvičitelé, ale všude jinde zodpovědný úkol cvičitelé leží na sestrách. — Sen o řádných sborech cvičitelských se skoro vyplnil.

Schůze žen jsou rovněž zdařilé. Tudiž pokrok na všech stranách. Je pravda, že dosud tak není všude, ale většinou v naší Obci vidím lepší prospěch u žen než u mužů v tělocvičné práci. Jisté je, že mnohde sestry pracují samostatně, ale přece jim bratři jsou nápomocni, což udržuje zdravou harmonii v práci a životě sokolském.

Zkrátka naše sestry vykazují den ode dne intensivnější snahu a smysl pro práci sokolskou a zejména pro práci v tělocvičně.

Ději se i chyby z marnivosti, samolibosti jednotlivkyň, jež snad na čas zakali dobrou vůli u ostatních pracovnic, ale chuť k práci nevezmou. Až u sester úplně

zmizí malichernost a částečně snad ješitnost k níž se mnohdy debata schůze upíná, pak sestry zvítězí na celé čáře. Titěrnost je mnohdy chyba zdatné pracovnice, jež malichernou věcí kruh věrných pomocnic si odhání a sebe znehodnocuje. Ale i tyto slabosti jednou snad zmizí, neboť nejeví se nám všude. Vždyť právě sokolství chce vychovat ženu silnou, neodvislou, rozumně samostatnou, čistou v myšlení a jednání.

Sokolská výchova žen musí v ženě vypěstíti všechny dobré vlastnosti, vznítiti v ní všechny šlechetné touhy zbavené všech výstředností, ukázati jí v čem tkví význam její ženskosti a zoškliviti jí tolik se nyní vzdávající touhu stát se mužátkou. Tak žena ve svém jemném ženství bude rovnocena muži i jako statečná družka v práci v rodině i národní-sokolské.

Takové sestry mají dnes úspěch a takovou výchovou dospívají k vyšším metám.

Vzpomínal jsem pouze vydatnou a úspěšnou dnešní práci našich sester v tělocvičnách, ale vím, že máme sestry v jednotách, jimž věk, nebo jiná překážka nedovoluje cvičení navštěvovat a znám je co nadšené Sokolice, vždy hotové obětovat všechno, které snahy cvičících sester podporují ze všech sil, neboť plná tělocvična cvičenek je pýchou zdárné jednoty, již jsou i ony členkami.

V americkém Sokolstvu jsou sestry zdatnou složkou. Na nich spočívá i naše budoucnost a tím radostnější je dnešní poznatek, že pilnou práci dodělávají se úspěchů ve výchově v tělocvičnách.

Důkaz schopnosti samostatných cvičitelek a náčelnic zde je. Kdo má oči otevřené tak to pozoruje. Pouze je, aby sestry na počaté cestě neochabovaly, aby se nedaly odradit ani nezdarem, ani úsměškem, ale aby vytrvaly a ve své výchově i výchově jim svěřených dále pokračovaly.

Na nás Sokolech záleží, abychom v tělocvičnách drželi stejný krok se sestrami. Dnes jsme počtem v tělocvičnách za nimi. Je třeba trochu zapřáhnout, opřít se, síly napnout, jinak zakrníme.

Bratři náčelníci a cvičitelé zaberte trochu hlouběji, probud'te život v tělocvičnách, agitujte, vzdělávejte, a hlavně opět pilně s mnoha cvičenci cvičte!

Tak i vy, sestřičky nepovolte, stále ku předu spějte a ruku v ruce v družném souladu s bratry budujte za pomoci všech ostatních silné americké Sokolstvo!

Naděně a stále v před!

J. J.

Cvičení sboru cvičitelského.

Jedním z prostředků, kterým cvičitelský sbor se snaží splnit úkol na něho vložený, jest hodina cvičitelského sboru nebo snad lépe řečeno cvičení cvičitelského sboru.

Cvičitelská hodina je závaznou součástí řádného cvičení a jest určena k zdokonalení členů cvičitelského sboru a čekatelů.

Naskytují se otázky: proč cvičení sboru je činěno závazným, jak cvičení toto má být zařízeno, co má být cvičeno a pod.

Na otázky tyto odpovídá Tyrš takto: "V době naší ochotnické na žádném poli již stačiti nemůže, věk náš vymáhá všude sil odborně vzdělaných. Na nich především záleží též spása, stálá, nekolíšající činnost spolků sokolských. Nuže, ve sboru cvičitelském odcho- vávají se síly ty. Tam, kde sbor cvičitelský náležitě zřízen jest, nemůže jednota brzy odumírat, brzy zas k novému životu se křísit. Zde třeba podat v přednáškách theoretických silám nově přibraným krátký, jasný ná- rys naší české soustavy sokolské, při jejímž tvoření přehlednost právě proto k prvním zřetelům náležela, aby sdělení její žádných obtíží způsobiti nemohlo. Zde třeba vychovat Sokoly pravé, kteří by jiným za vzor slou- žili. Povahou věci jest již vyloučeno, aby jednotlivci celkové látky cvičební nedbajíce, výkony jednotlivé podle náklonnosti si zde obírali a při tom snad na- mnoze k pouhým úspěchům zevním přihlíželi. Stejno- měrné vycvičení sboru na všech náradích hlavních, s přihlížením ke všem druhům cvičebním, toť v ohledu vyučovacím přední úkol cvičitelské hodiny, z níž vše- chen ostatní pravý ruch cvičební ve spolku vychází.

Touto snahou široce založenou a důstojnou vypě- stují se na cvičišti samém zároveň mužové z ohledů věcných za věci samou jdoucí, pravého významu jejího si vědomí. — — —

Cvičení v tomto duchu pojaté vyvinuje nejen tělo k zdatnosti úplné, ono jeví mimo to též účinky vyšší. Všestranný harmonický vývoj těla jest snahou bez ohle- du na zisk hmotný neb na úspěchy zevní, snahou čistě ideální, a každá snaha ideální šlechtí a povznáší i činí nás schopnými také v jiných směrech nad všednost se povznášet a ideálních cílů se domáhat.

Avšak hodina cvičitelská budiž i mimo to každé- mu, kdo v ni se účastní, zároveň školou mravní, pro celý život důležitou školou, jejíž vlivy v pravém So- kolu nikdy vymizeti nemohou!

Zde jak v celé činnosti sborové učí se mladý muž, při každém úkolu mu vytknutém zároveň velkému pojmu povinnosti, jenž žulový základ každé velké zdra- vé a životní společnosti tvoří. V každý den dochvilně přicházet, i když vedro zemdlívá, i když vichřice s de- štěm o závod buší a burácí, i když radovánky jinam nás lákají, již v tom jest živel, jenž vůli naši tuží a upevňuje. A k tomu v přesně stanoveném řádu nastou- pit, žádnému cvičení se nevyhýbat i to, co proti chuti jest, s touž napodajnou snahou zkoušet, právě s ob- tížemi houževnatě zápasit, na každém náradí se stejnou jarou horlivostí cvičit, každému výkonu plnou pozor- nost a tutěž nevyčerpatelnou, neúnavnou křepkost vě- novat, toť výborná škola vytrvalosti, sebezapření, zdat- nost a myslí opravdově mužné, jež každým dnem pova- hu naši zdokonaluje, tříbí a v ocel kuje, jež v pevném těle zároveň. též charakteru pevné odcho- vává a tím teprve úkol, spolkům našim vytknutý, dovršuje.

V tom srozu jest stejnoměrná vycvičenost sboru

též vážným mravním momentem, ona teprv jest důka- zem snahy věčné, opravdové a hlouběji založené, bez níž by věc sokolská jen skrovné ceny měla a nejvyšší hodnoty své postrádala. Sbor cvičitelský není žádným nahodilým souborem příležitostních umělců, v němž ten tomu, jiný zase jinému kusu byl se naučil, on jest v sobě celkem ústrojným a jednotným, jenž tělesně a mravně za jedním cílem spěje, jenž k ryzosti snahy ve všem navzájem se pobádá a nejvyšších ctností muž- ných stále se dopíná.

Sbor takto odchovaný bude též způsobem podob- ným na členstvo jemu svěřené působit, je příkladem a slovem týmže směrem povzbuzovat a fidiť, a spolky tímto duchem vedené budou celému národu k prospě- chu nejvyššímu sloužit. Z nich vyjdou mu po tisících jinochové ideálního vznětu schopní, mužové statní a charakteru pevné, věrní sobě, věrní každé věci, kteréž v prospěch celku byli se oddali, schopní sebezapření, jehož každý cíl vyšší vymáhá. Jen ten národ pak může životem zdárným žít a zdárně obstát, v němž každý jedontlivec cílům společným se podřizuje, jim, kde tre- ba, oběti přináší, sebe zapíratí dovede, slovem národní svou povinnost všude bez rozpaků koná."

Z těchto slov možno poznati význam a důležitost cvičitelské hodiny, jakož i její účel. Jejím účelem není pouhé vycvičení se a naučení se určitým cvikům, účel její je vyšší. Účelem jejím je současně se zvýšením výcviku vychovati pravé Sokoly, vychovati v pevném těle pevné charakteru, čímž teprve dovršuje se — dle slov Tyršových — náš úkol sokolský.

Cvičení sboru cvičitelského sledují T. O. župní. Po- můckou jim k tomu jest statistika a dozory. Z měsíční statistiky, která jest zaslána župě, může náčelnictvo župní poznati, zda cvičitelská hodina jest konána v jednotě čili nic a na základě toho jest pak i povinno zakročit. Prohlížejte statistiky! Kolik naleznete jednot, kde cvičení sboru cvičitelského se nekoná vůbec. Kdy- by povolani činitelé — a těmi jsou náčelnictva župní — plnili úkol svůj a správně pochopili, že statistika není jen k tomu, aby se shromažďovala a snad měsíčně uveřejňovala, nýbrž k tomu, aby se z ní četlo a čerpalo poučení o činnosti — nebo spíše o nečinnosti — jed- noty, a aby na základě takto získaných poznatků bylo působeno k nápravě, pak by mnoho se napravilo. Jsem přesvědčen, zasáhnou-li účinně župy, že mohou způso- bit, aby cvičitelská hodina byla vedena správným du- chem. K tomuto zásáhnutí právě župy mají prostřed- ků nejvíce a neúčinnějších. —

Bratři! K objasnění důležitosti a podstaty cvičení sboru cvičitelského použito bylo slov Tyršových. Čtete slova tato znovu a znovu, uvažujte o nich, uvědomte si podstatu názoru Tyršova o cvičení sboru cvičitelského a dle něho zaříd'te i svá cvičení. Brzy poznáte, jak vaše jednota sesílí, jak činnost její stoupne, jak duch a uvě- domění sokolské se upevní.

Dobře vštěpte si v paměť, že teprve výcvikem vů- le, vytrvalosti a výchovou charakteru jest dovršen úkol svěřený sokolským jednotám. Porozumíte-li tomuto ú- kolu, budete-li plnit pouze tento úkol, který jest svě- řen právě vám — cvičitelům, vyřešíte tím i svůj vztah k činnosti vzdělávací, rozřešíte tím i otázku: cvičitel — vzdělavatel. Vzdělání a výchova nejsou pojmy to- tožné. Uvědomíte-li si to vše, zatoužíte býti ne cvičiteli — vzdělavateli, ale cvičiteli — vychovateli, čímž vy- stihnete pravý a jediný úkol svěřený vám Sokolstvem.

Nuže do práce! Základem jejím jest cvičení sho- ru cvičitelského. —t.

Skupiny pro 12 cvičenců (dorostu, členů) na kruhu.

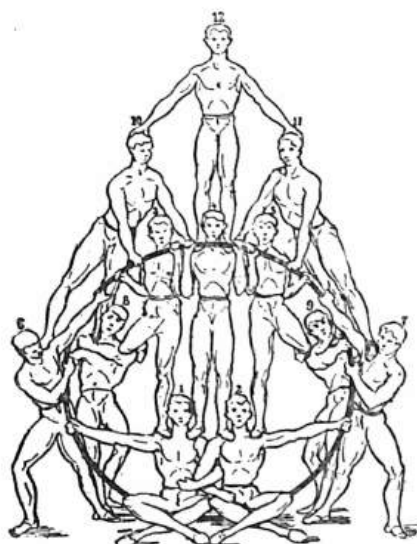
Nářadí: Kruh v průměru 70" z plynové trubice o průměru 2 palců, hladký, přesně kruhovitý.

Skupiny tyto mohou se cvičiti i na besedách, i na veřejných cvičeních.

Stavba jejich i rušení může se diti buď na počítání nebo i za doprovodu hudebního. Každá hudba ve 4/4 taktu, 16taktová, se hodí za doprovod. Každá doba stavby 2 takty, tedy 8 taktů, výdrž ve skupině 4 takty, rušení skupiny 4 takty (každá doba rušení 1 takt). Hodí se tedy hudby z V., VI., VII. sletu ku prostným mužů aneb i hudbu ze II. sletu.

Skupiny tyto mají budít též tvořivost cvičitelů.

Skupina úvodní první.

Kruh stojí kolmo na zemi.

Na obvodu jeho, jenž se dotýká země, sedí nohy skřížmo a vnitřními rukama zahákování cvičenci 1. a 2. Vnějšíma rukama v upažení drží kruh.

U téhož místa, kde se drží kruhu rukama cvičenci 1., 2., učiní cvičenci 6., 7. výpady stranou vpřed, a to: cvičenec 6. výpad vpravo vně, cvičenec 7. výpad vlevo vně, a táhnou kruh dopředu, držíce jej: 6. pravici ve výši boku, levici výše (v upažení vzhůru), levici ve výši boku, pravici v upažení vzhůru. Nohama (6. levou, 7. pravou) tisknou se ke kruhu.

Na zadní straně kruhu souměrně se cvičenci 6. a 7. stojí cvičenci 8. a 9. a obdobně tvoří výpad vzad vně, a to: cvičenec 8. vykoná výpad vlevo vzad, cvičenec 9. výpad vpravo vzad a táhnou zase kruh nazad, držíce kruh, cvičenec 8. levou ve výši ramen, pravou vzhůru, cvičenec 9. pravou ve výši ramen, levou vzhůru, tvoříce souměrné obrazce. Tím, že táhnou cvičenci 6. a 7. kruh dopředu, cvičenci pak 8. a 9. dozadu, stojí tento pevněji. Cvičencům 1., 2., sedícím na zemi, stojí na ramenou cvičenci 3., 4., 5. a to tak, že cvičenec 4. stojí pravou nohou na levém rameni cvičence 1., levou nohou na pravém rameni cvičence 2., rukama se drží kruhu nadhmatem (ve skrčení připažmo). Cvičenec 3. stojí levou nohou na pravém rameni sedícího cvičence 1. pravou nohou na levém rameni cvičence 8. Rukama se drží kruhu nadhmatem. Podobně, totiž souměrně stojí cvičenec 5. pravou nohou na levém rameni cvičence 2., levou nohou na pravém

rameni cvičence 9. Rukama se rovněž drží kruhu nadhmatem, ruce od sebe na šířku těla. Cvičenci 4. stojícímu za kruhem (podobně za kruhem stojí i cvičenci 4., 5.) stojí na ramenou cvičence 12., opíraje se pažema (v upažení dolů) o hlavy cvičenců 10. a 11. — Tito stojí takto: Cvičenec 10. stojí v podporu stojmo pravou nohou na levém rameni cvičence 6., oběma rukama se opírá o kruh tak, že levá je opřena blíže pravé nohy cvičence 12., pravá pak blíže rukou cvičence 3. Souměrně stojí cvičenec 11.: levou nohou stojí na pravém rameni cvičence 7., pravou nohou na levém rameni cvičence 9., pravou rukou se opírá o kruh blíže levé nohy cvičence 12. a levou rukou u rukou cvičence 5.

Stavba:

Ráz: cvičenci 6., 7., 8., 9.

dva: 1., 2., 4.,

tři: 10., 11 (pomáhají jim cvičenci 4., 5.),

čtyři: 12. (pomáhají mu cvičenci 3., 5.) a ihned pak 43 5.

Rušení:

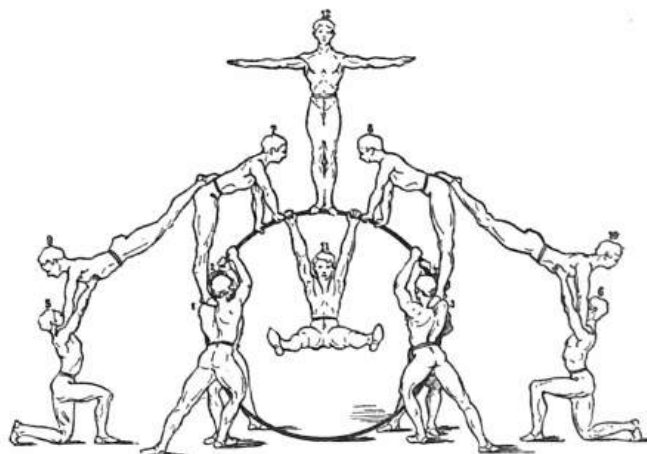
Ráz: 12. (odskočí nazad), 3., 5.

dva: 10., 11.,

tři: 4., 1., 2.,

čtyři: 6., 7., 8., 9.

Skupina druhá.

Kruh kolmo na zemi.

Aby se udržel v poloze kolmo k zemi, nastoupí cvičenci 1., a. na levou stranu kruhu, jak obrázek ukazuje, a na pravou stranu cvičenci 43. 4., a postaví se takto: Cvičenci 1., 2. proti sobě, 1. s přední strany (od diváků), 2. se strany zadní, zaujmou výpad pravou vpřed a svírají rukama pevně kruh, opíraje se o něj pravým ramenem. Je to pakýs druh přetlačování, ale jen za tím účelem, aby kruh pevně stál. Přirozeně, že nedrží kruh ruce jejich v jednom místě, nýbrž pravá nad levou. Totéž učiní cvičenci 3., 4. na pravé straně kruhu (počítaje od diváctva, jak obrázek ukazuje).

Když byli tyto čtyři cvičenci kruhu upevnili, vyskočí cvičenci 7. a 8. za pomoci cvičenců 9., 10 (nebo 5., 6.) na ramena cvičenců 1., 2., 3., 4., a to tak, že cvičenec 7. stojí pravou nohou na levém rameni cvičence 1., levou na pravém rameni cvičence 2., a je v podporu stojmo rozkročmo, opíraje se pravou o kruh a levou drže pravici cvičence 12. Obdobně cvičenec 8. stojí levou nohou na pravém rameni cvičence 3., pravou na levém rameni cvičence 4. Levou rukou se opírá o kruh, pravou drží levici 12.

Když cvičenci 7., 8. pevně stojí, tu cvičenci 5. a 6. uchopivše cvičence 9., 10. tvář k sobě obrácené a vyvrstí je do vzporu ležmo zánožmo závěsem nohou o kyčle cvičenců 7., 8., a to tak, že cvičenec 5. zvedne cvičence 9. cvičenec 6. zvedá cvičence 10., cvičenec 9. a 10. jsou ve vzporu ležmo na ramenou cvičenců 7., 8. Cvičenci 5. a 6., když byli řádně zavěšeni o ramena cvičenců 9. a 10. na kyčle cvičenců 7., 8., přejdou do kleku, 5. levou, 6. pravou. Jejich osa ramenní je kolmo na kruhu, jsou totiž obráceni bokem k diváctvu, a to 5. pravým, 6. levým bokem. Potom cvičenec 12. vyskočí na záda cvičenci 11. a za kruhem vystoupí také pomocí cvičenců 7., 8. na kruh ve stoj rozkročný čelný a uchopí se za ruce cvičenců 7. a 8., jak už výše bylo popsáno.

Pak cvičenec 11. zaujme přednos s roznožením ve svísu.

Cvičenci 5. a 6. podírají cvičence 9. a 10.

Stavba:

Ráz: cvičenci 1., 2., 3., 4.,

dva: cvičenci 7., 8.,

tři: cvičenci 5., 6., 9., 10.,

čtyři: cvičenci 12., 11.

Rušení:

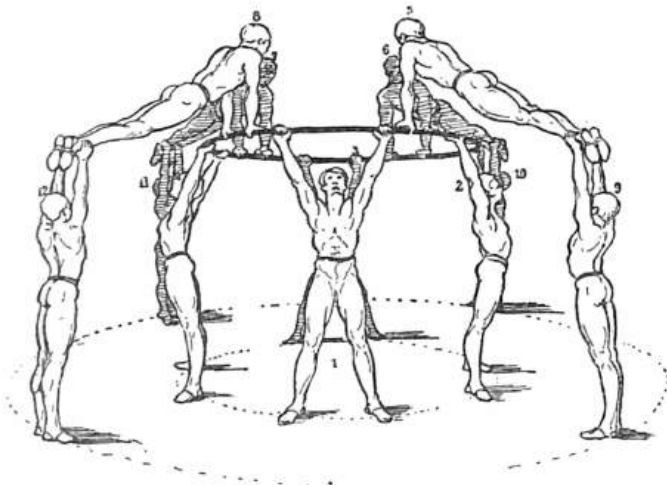
Ráz: 12. (skočí dopředu), 11.

dva: 6. 7., 9., 10.

tři: 7., 8.,

čtyři: 1., 2., 3., 4.

Skupina třetí.

Kruh rovnoběžný se zemí.

Cvičenci 1., 2., 3., 4. postaví se do kruhu, ležícího na zemi, čelem zevnitř tak, aby stojíce stejně daleko od sebe tvořili čtverec. Zákrokem pravou klek na pravé koleno, kruh za týl.

Cvičenci 5., 6., 7., 8. v mezerách, nechaných cvičenci 1., 2., 3., 4. provedou vzpor ležmo zánožmo o kruh, nohama jsouce zavěšeni o ramena cvičenců 9., 10., 11., 12., kteří klečí na obou kolenou čelem zevnitř na vnější straně kruhu. Cvičenci 5., 6., 7., 8. stále jsou v téže pozici, rovněž i cvičenci 9., 10., 11., 12. (klečí).

Jiná obměna této skupiny může nastati, že cvičenci 1., 2., 3., 4. zvednou kruh do vzpažení, cvičenci pak 9., 10., 11., 12. vztýčí se do stoji rozkročného bočného levou vpřed.

Stavba:

Ráz: 1., 2., 3., 4. skočí dovnitř kruhu a uchopí kruh do připažení,

dva: 1., 2., 3., b. zákrokem pravou klek pravou, kruh přes hlavu na týl,
tři: cvičenci 5., 6., 7., 8. vzpor ležmo zánožmo, 9., 10., 11., 12. klek pravou,
čtyři: cvičenci 1., 2., 3., 4. se zvednou ve stoj rozkročný.

Při druhé možné eventualitě na

čtyři: zvednou cvičenci 1., 2., 3., 4. kruh až do vzpažení.

Rušení:

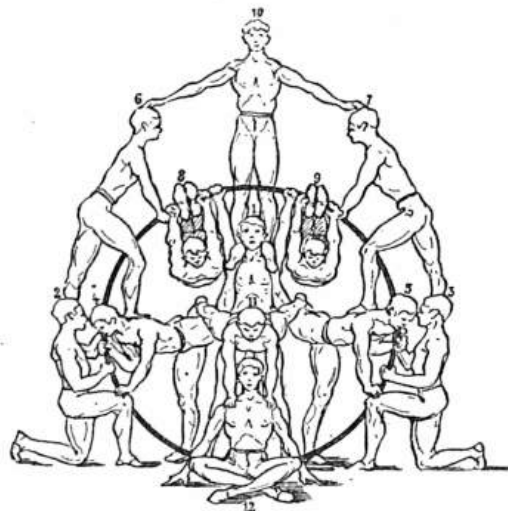
Ráz: celá skupina se sníží do kleku, kruh na týl (1., 2., 3., 4.),

dva: seskočí roznožmo dopředu cvičenci 5., 6. 7., 8.,

tři: odejdou cvičenci 9., 10., 11., 12.,

čtyři: položí kruh a odejdou cvičenci 1., 2., 3., 4.

Skupina čtvrtá.

Kruh kolmo na zemi.

Cvičenec 1. za kruhem postaví se ve střech rozkročný čelný a uchopí kruh ve vzpažení zevnitř. Cvičenci 2., 3. upevní kruh, aby stál kolmo a nenakláněl se ani dopředu, ani dozadu. Za tím účelem učiní cvičenec 2. zákrokem levou klek levou tak, že pravým kolenem tiskne kruh dozadu, rukama pak táhne kruh dopředu. Klečí tak, aby byl pravým bokem obrácen k obecnstvu. Kruh drží levou ve výši čela, pravou ve výši boku. Cvičenec 3. přejde zákrokem pravou v klek pravou a levým kolenem opírá se o kruh. Pravou rukou drží kruh ve výši čela, levou ve výši boku, levým bokem k obecnstvu.

Cvičenci 4., 5. jsou ve vzporu stojmo zánožmo, a to cvičenec 4. na levé straně za kruhem ve vzporu stojmo zánožmo pravou oporem levoruč o pravé koleno cvičence 2., pravou se drží kruhu a opírá se o něj ramenem. Stojí v podřepu pravou na celém chodidle a levou má zavěšenu nártem na pravém rameni cvičence 1. Lýtka se stehem tvoří téměř pravý úhel. Souměrně s ním cvičí totéž cvičenec 5. na pravé straně. Stojí za kruhem ve vzporu stojmo zánožmo levou (noha zavěšena nártem na levém rameni cvičence 1.) opírá se pravou paží o levé koleno cvičence 3. a levou paží se drží kruhu, opíraje se o něj levým ramenem. Levá noha stojí v podřepu na celém chodidle. Oba cvičenci 4. i 5. jsou mírně předklonění, poněkud šikmo, zevnitř dopředu vybíhají a hledí kupředu k obecnstvu.

Cvičenci 6. a 7. vystoupí pak jednou nohou na ramena cvičenců 2. a 3. a druhou nohou na týl cvičen-

cům 4. a 5., a to tak, že cvičenec 6. stojí levou nohou na levém rameni cvičenci 2., pravou nohou na týle cvičenci 4. Rukama se drží kruhu a pomáhá jej udržovati v kolmé poloze v předpažení dolů. Cvičenec 7. stojí pravou nohou na pravém rameni cvičenci 3., levou nohou na týle cvičenci 5. Rukama se drží kruhu stejně jako cvičenec 6. v předpažení dolů (rozpaží bočně).

Cvičenci 8. a 9. mezi rukama cvičenců 6. a 7. vytvoří hnízdo závěsem v náručí snožmo.

Cvičenec 10. vystoupne pomocí cvičenců 11. a 12. na ramena cvičenci 1. (pravou na pravé, levou na levé rameno) a drží se rukama hlav cvičenců 6., 7. Cvičenec 12. posadí se skřížmo před kruh a opře se oběma rukama rozpažmo o zemi.

Jemu na ramenou vytvoří, za nim se postaviv, vzpor ležmo zánožmo roznožmo cvičenec 11., zavěsiv nohy na podkolení cvičenců 4. a 5., pravou nohou na levém podkolení cvičence 4., levou nohou na pravém podkolení cvičence 5.

Má tedy cvičenec 1. hodně práce a nešení.

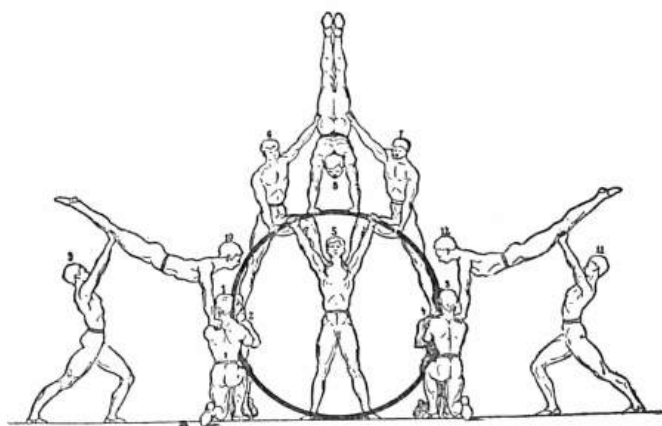
Stavba:

Ráz: cvičenci 1., 2., 3.,
dva: cvičenci 4., 5., 6., 7.,
tři: cvičenci 8., 9., 10.,
čtyři: cvičenci 12., 11.

Rušení:

Ráz: cvičenec 10. dozadu, 11., 12.,
dva: 8., 9., 6., 7.,
tři: 4., 5.,
čtyři: 2., 3., 1.

Skupina pátá.

Kruh kolmo k zemi.

Cvičenci 1., 2. na levé straně kruhu, počítaje od diváctva, cvičenci 3., 4. na pravé straně.

Cvičenci 1., 3. obrácení zády k obecnstvu, cvičenci 2., 4. tvářmi.

Cvičenec 1. klek na levé, proti němu cvičenec 2. klek na pravé.

Cvičenec 3. klek na pravé, proti němu cvičenec 4. klek na levé.

Všichni mají kolena přitisknuta na kruh a rukama drží kruh pevně asi ve výši čela. Pravým ramenem se všichni rovněž opírají o kruh, cvičence tak vlastně jakési přetlačování, jehož účelem je pevně postoj kruhu.

Cvičenec 5. stojí těsně za kruhem, čelem k diváctvu, ve stoji rozkročném čelném a vzpaživ zevnitř pevně uchopí kruh nadhmatem, táhna jej do země.

Cvičenci 6., 7. vystoupí pomocí cvičenců 9. 10. (11., 12.) na ramena cvičenců 2. a 4. zezadu tak, že stojí cvičenec 6. pravou nohou na levém rameni cvičence 2., a levou nohou na pravém rameni cvičence 5., vykonává jakýsi výpad. Pravou rukou uchopí se pevně kruhu, levou má připravenou k tomu, aby pomohl cvičenci 8. společně se cvičencem 7. ke stoji o rukou vzporem pobok.

Souměrně cvičí cvičenec 7. výpad tak, že stojí levou nohou na pravém rameni cvičenci 4., pravou nohou pak na levém rameni cvičenci 5. Levou rukou se pevně drží kruhu, pravou pomáhá společně se cvičencem 6. cvičenci 8. ke stoji o rukou vzporem, držíce jej v bocích.

Cvičenec 8. vystoupí pomocí cvičenců 9., 10., 11., 12. napřed na kolena cvičenců 6. a 7. a odtud jednak za pomoci cvičenců 6. a 7., jednak vlastní silou a obratností postaví stoj o rukou vzporem pobok.

Cvičenci 10. a 12. pak provedou vzpor ležmo zánožmo pokos, opíraje se cvičenec 10. o ramena cvičenců 1., 2., cvičenec 12. pak o ramena cvičenců 3., 4.

Jim pomáhají cvičenci 9. a 11. Cvičenec 9. uchopí v kolenou cvičence 10. a ve vzpažení máje ruce, stojí ve výpadu levou vpřed. Totéž provede se cvičencem 12. cvičenec 11. ve výpadu pravou vpřed. Cvičenci 9. a 11. jakož i 10. a 12. jsou obráceni bokem k diváctvu, otočí však hlavy k obecnstvu.

Stavba:

Ráz: 1., 2., 3., 4., 5.,
dva: 6., 7.,
tři: 8.
čtyři: 9., 10., 11., 12.

Rušení:

Ráz: 8. nazar,
dva: 9., 10., 11., 12.,
tři: 6., 7.,
čtyři: 1., 2., 3., 4., 5.

Z Tech. Výb. Amer. Obce Sokolské.

Zpráva náčelníka A. O. S.

V měsíci říjnu konány dvě schůze Tech. Výboru A. O. S.

Vstoupení do Amer. Atlet. Unie doporučuje se odložit až do vyšetření jistých stávajících poměrů.

Doporučuje se zapůjčiti T. J. Havlíček Tyrš v Chicagu závodní kladiny, jež jsou majetkem A. O. S.

Vzaty na vědomí zprávy ze žup o technické činnosti.

Technický Výbor Amer. Obce Sokolské navrhuje Výkonnému Výboru ku schválení následující:

1.) *Za účelem stálé výchovy cvičitelstva a doplňování vědomostí stávajících cvičitelských sborů, na nichž spočívá výchova členstva v tělocvičnách je nutné, aby bylo pokračováno v pořádání 8-denních kursů tělocvičných, jež se pro naše americké poměry osvědčily a jež jsou řízeny prakticky pro naši potřebu cvičitelů v tělocvičnách.*

Navrhuje se tudíž, aby v r. 1927 pořádány byly 8-denní kursy tělocvičné, vedené Technickým Výborem Obce za součinnosti župních Technických Výborů a pomoci cvičitele Obce a župního cvičitele, pokud ti to v župách jsou zaměstnaní. Takovýto způsobem bude zladěna společná výchova sokolská. — Přijato Výk. Výb. A. O. S.

2. Bude-li možné, necht' je pořádán měsíční kurs pro absolventy kursů osmidených, kde připojeny byly by běhy nácvikové pro rytmiku, atletiku, a speciální vedení žactva. — Odloženo až dle finančního stavu Obce.

3. Bude-li možné, aby získán byl společný cvičitel a organisátor Amer. Obce, jenž by navštěvoval místa tělocvičné a organizačně zanedbaná a pracoval souzvučně s cvičiteli žup. — Při rozpočtu pro rok 1927 bude brán zřetel.

4. Na každý župní podnik (slety župní) necht' je za Výkonný Výbor neb Technický Výbor Obce poslán zástupce, který by se přesvědčil o práci župy a jednot, je povzbudil a k činnosti nadchnul. O každé návštěvě župního podniku necht' jsou podávány písemné, spravedlivé poznatky Výkonnému Výboru, aby tento další práci neb pomoc mohl dle těchto říditi. Tím bude i ústředí více interesováno na činnosti venkovských žup a jednot. — Přijato.

5. Necht' jsou uspořádány v roce 1927 mezikolecké závody Americké Obce Sokolské, ježto pocítuje se nedostatek schopných závodníků, dle návrhu Technického Odboru.

Návrh zní: Obec vypíše závody předepsané pro členstvo, muže a ženy. Závody se v určitý den vykonají v župách. První tři vítězové každé župy se sejdou v určitý den v určitém místě a provedou se závody Obce. Bude to vzpruha pro cvičence, zavládne i čilejší život v tělocvičnách u mužů i žen, jež poněkud v poslední době u mužů ochabl. Podrobnosti jsou vypracovány a v prosinci budou uveřejněny v "Amer. Sokole". — Přijato.

6. Činíme další návrh, aby Výkonný Výbor potvrdil doporučení Tech. Výboru, jímž se ukládá župám uspořádat v nejbližším období závody ve hrách pro obojí dorost. — V roce 1927 pak závody dorostu sdružené (atletické). Návrh zní:

a) Dorost mužský v každé župě závodí v "Basket Ball" dle stávajících pravidel.

b) Dorost ženský ve "Volley Ball" dle stávajících pravidel.

c) Závody dorostu mužského v létě 1927 bud' též provedeny: v běhu na 75 yardů, skoku vysokém a skoku dalekém s rozběhem, vrhu míčem s poutkem, šplhu na laně a cvičení prostných předepsaných.

d) Závody dorostenek v létě 1927 bud' též provedeny: jedna sestava na kladině ze dvou předepsaných, běhu na 50 yardů, skoku vysokého, cvičení prostných předepsaných, vrhu míčem s poutkem.

Dorostu je v našich tělocvičnách nyní mnoho, a je třeba povzbudit u chlapce závodivost, tak jako u jiných tělocvičných organizací a škol se pravidelně děje. Totéž u dívek. — Schváleno, aby župy pokud je možné dle místních poměrů a financí závody uskutečnily se zvláštním ohledem na uskutečnění závodů sdružených.

Doporučujeme, aby vzdělávací Odbor Obce vypracoval pořady pravidelných "Besídek" nedělních pro útlejší mládež, této lehce přístupných a se vzájemným dorozuměním cvičitelských sborů tyto v jednotách povinně uvedl co nejdříve v život. — Přijato.

Technický Odbor chce být nápomocen všem župám a jednotám v každém ohledu a žádá podporu Výkonného Výboru i jeho ostatních Odborů.

Snad program práce se zdá být rozsáhlý, ale Technický Výbor chce plně předsevzatou práci vykonat s porozuměním, jež se mu, jak doufá, dostane u všech

žup a jich vedoucích, po schválení tohoto programu Výkonným Výborem, neboť věří, že potom jednoty i župy jako sdružená tělesa budou považovat skutečnění těchto návrhů za svoji povinnost a dle kázně a pravidel sokolských uloženou práci uskuteční.

Současně technický Výbor žádá všechno členstvo, aby tělocvičný pravidelně navštěvovalo a tak šířilo zájem o naši věc, o náš tělocvik, neboť cvičitelstvo chce všechny své síly a schopnosti věnovati rozvoji Sokolstva a tyto dobré snahy dnes nadšeného cvičitelstva zaslouží si, aby byly ostatním členstvem podporovány.

Za Technický Výbor Amer. Obce:

Jarka Jelinek, náčelník; Josef Kos, jednatel.

Milada Malá:

Zpívejme!

Naše sokolská cvičení, i jiné podniky: at' vycházky a výlety, či besídky a členské schůze, neměly by být myslitelné bez sokolského zpěvu. A nemám právě na mysli přednes písní pěveckým kroužkem, ale ukázněný, secvičený zpěv všech účastníků.

Nelze věru ani pochopiti, proč se u nás tak málo zpívá. Vzácnou výjimkou jsou jednoty, jichž všichni příslušníci, člensvo i mládež, skutečně umí zpívat.

O tom není sporu, že dobře řízený zpěv dobře volených písní jest jedním z nejúčinnějších prostředků naší výchovy: jím vzpružujeme a osvěžujeme síly při delším pochodu, obveselujeme mysl, zušlechťujeme duši i srdce, brousíme jím vkus hudební i básnický. Jest také vydatným činitelem v posile k národnímu i sokolskému uvědomění. Široká a důkladná znalost bohatství našich krásných písní lidových vzbuzuje úctu a vážnost k samostatné hluboké umělecké a citové kultuře našeho lidu, a jest nejbezpečnější záchranou těchto nedoceněných a nevyčerpatelných pokladů před zapomenutím a zánikem.

Nedostatek znalosti písní našich nelze ani omluviti; není tu nijaké překážky, jež by stála v cestě pěstování zpěvu: není třeba nejmenších obětí (?) hmotných, a není-li možno věnovati zvláštní chvíli nácviku, stačí cvičební hodina, a doba vycházek a výletů.

Jest třeba jedině sestry, jež nemusí mít ani školeného hlasu, ani zvláštního teoretického vzdělání hudebního; stačí jen dobrý sluch, čistá intonace, smysl pro rytmus — tím vším bývá nadána většina z nás — hlavně pak jest zapotřebí lásky ke zpěvu vůbec, a k našim písním zvláště, a umění vzbudit týž zájem, chut' a lásku i u všech ostatních.

Abychom se naučily dobře zpívat i uměly co nejvíce písní, musíme se učiti soustavně a vytrvale: "ta každodenní, neumdlévající činnost jest tu rozhodnou". Práce tato sama o sobě těší, tím více pak její výsledky, za nedlouhou již dobu. Neopomineme jedině příležitosti, ke zpěvu vhodné: každé cvičení můžeme zpěvem zahájit neb skončit (co jsme se nazpívaly v šatně při oblékání!), jediná besídka žactva, dorostu i členská neskončí bez písní, sokolských neb národních — třeba nacvičených dvojhlasně a s průvodem piana — nebo jen prostě jednohlasně zazpívaných.

O výběru písní:

Sestra, jež ráda zpívá, jež zná velké množství lidových i sokolských písní, a není pohodlná sháněti nové písně (ze zpěvníků, jichž je celá řada) a umí hodnotiti jich nápěv, slova i jejich přiměřenost pro tu kterou

složku, podává návrhy písní pro nácvik u žákyň (zvláště pro I. stupeň, pro II. a III. mohou být společně), dorostenek i sester.

Ve větších jednotách volí zpravidla písně pro začátek vedoucí žákyň, pro dorostenky rovněž jejich vedoucí.

V pravidelně měsíční sborové schůzi podávají se zprávy o písních, jež minulého měsíce byly skutečně nacvičeny, o čemž se vede zvláštní přehled, a schvalují se návrhy nových písní k nácviku; stačí určit jednu píseň novou a dvě, tři písně již známé, jež se mají zopakovati.

Písní pro výběr jest takové množství, že není třeba přijímati písní, jež po každé stránce plně nevyhovují, nebo dokonce zaměňovati slova a pod.

K pochodu jsou nejvhodnějšími různé písně v taktu 2/4 neb 4/4 a předností jest hodně sloh (na výlety). Pro besídky pak možno voliti též písně citové, jež se k pochodu nehodí: "Proč jsi k nám nepřišla", "Nestiskaj mi, šohaj rúčku" a pod.

Nácvik:

Písně určené pro příští měsíc oznámí se cvičenkám před šikem neb na tabuli. Práce by byla velmi usnadněna, kdyby všechny měly jednotný zpěvník, podle něhož by se výběr dál, volí-li se píseň jiná, napiší se alespoň slova všech slok na tabuli, jež si pak cvičenky opíší po chvilkách před cvičením nebo po něm.

Mnohde sestry ochotně rozmnoží slova písní na stroji. Tyto opisy by bylo radno ukládati do archivu.

Nejsnazší je nácvik písní, v nichž se vždy opakuji jednotlivé verše neb celé části, třeba i nápěvem posměnným. Lze zpívat i hned při pochodu. Jedna nebo více sester, jež píseň dobře ovládají, zpívají vždy poprvé, ostatní pak zpívají opakování. Když takovou píseň znají již všechny, rozdělíme cvičenky na dvě části, jež se ve zpívání jednotlivých veršů střídají; na př.: všechny liché čtyři začínají nový verš, všechny sudé vždy opakuji; nebo, ve dvojestupu levé (ve čtyřstupu levé dvojice) začínají, pravé opakuji a pod.

Kde toho povaha písní dovolí, vkládáme mezi jednotlivé verše čtyři kroky, mezi jednotlivé sloky pak vždy osm kroků jednak pro oddech i k vůli článkování zpěvu, jež je nutno pro zpívající, hlavně ale pro posluchače.

Dokud cvičenky těmto pomlčkám neuvykly, počítá vedoucí nebo více sester kroky. Píseň by zněla as takto:

Levé: Vrt' sa dievča, vrt' sa dievča, okolo mňa — levá — levá.

Pravé: vrt' sa dievča, vrt' sa dievča, okolo mňa — levá — levá.

Levé: udělaj dolečko, moja galánečko,
budeš moja, budeš moja budeš moja — levá — levá.

Pravé: totéž opakuji — ráz — dva — tři — čtyři (počítají se jen kroky levou).

Takových písní je celá řada; na př.:

A já synek z Polánky . . . Černé oči jděte spat . . .
Ten chlumecký zámek je za lesem . . . Háj, háj, háj, zelený háj . . . Na těch panských lukách . . . U Prešpurka kraj Dunaja . . .

Písně s takovýmto opakováním jsou pro nácvik nejdělejší a nejsnazší jimi získáme chuť i zájem pro zpěv, neboť se mohou písně hned od počátku všechny zúčastniti.

Jen částečně mají tuto výhodu písně, jichž druhá část se opakuje, jako:

Bodaj by vás vy mládenci . . .

Když jsem já ty koně pásal . . .

Jene, Jenečku náš . . .

Nebo konečně písně, v nichž každá sloka končí stejným refrainem:

Tancuj, tancuj, vykrúcaj . . .

Tráva neroste, jenom za vodú . . .

Žalo děvče, žalo trávu, s refrainem:

Ej, ej, to byla ona, ej, to byla děvčečka upřímná (Písně modloslužebníků).

Povedal mi jeden chlapec . . .

K nácviku takových písní přijdou sestry již připraveny, alespoň tak dalece, aby jim slova nebyla zcela neznáma; v rukou mají, ne-li zpěvníčky, tož alespoň slova písně. Před cvičením nebo po něm shromáždí se kol piana (neb houslí), po př. jedna ze sester první sloku přezpívá, o opakování se pak pokusí všechny. Těm, jimž nejméně v paměti uvizne, zbývá alespoň možnost opakovati vždy druhou část nebo refrain písně.

Ještě více péče vyžaduje nácvik písní sokolských, na něž nesmíme zapomínati. Tak jako si každá ze sester oblíbí nějakou "svou" píseň lidovou, jako má jednota svoje heslo, tak by měla mít i "svoji" sokolskou píseň. U nás pod Petřínem nejčastěji zaznívala píseň "Ku předu . . .", kterou jsme se učily k besídce již jako začky ve dvojhlasové úpravě; velmi často jsme si ji pak opakovaly a vždy s nadšením.

Řekly jsme, že k pochodu jsou nejvhodnější písně 2/4 a 4/4 a pravidelně začínají písně "na levou nohu" a pravidelně jeden krok připadá na jednu čtvrtovou notu. Leč jsou výjimky, při nichž třeba větší pozornosti:

Naše nejkrásnější píseň: "Lví silou", začíná předtaktím na pravou nohu: ráz (levá), dva (pravá), tři (levá): "Lví (pravá), si-(levá) lou (pr.), vzle-(l.), tem (pr.) atd. Podobně i často zpívaná: "Spějme dál!", a textem jedna z nejpěknějších: "Hoj, vzhůru, pestrý Sokole", jež ale svým rytmem jest pro "souhrn" dosti nesnadná.

Nesnáze působí též písně s výdržemi delšími než půlová nota: "Hej, Sokolici, mužně vpřed!". Zde připadne krok na jednu půlovou notu; posledních šest taktů udržeti v předepsaném rytmu jest velmi nesnadno — a často ji slýcháme zpívat i rytmem, jenž předepsán není. Rovněž v písní: "Jdou sokolské šiky, jdou . . ." jest krok na půlovou notu a pozor zde na udržení délky vázaných not a na délku pomlček. Zvláštní pozornosti zasluhuje začítí písní ve vhodné výšce. Menší chybou jest začítí trochu níž, než zpívati v polohách tak vysokých, že se "škrtí" i dobré sopranistky. Některá píseň má veliké rozpětí, mnohdy značně nad oktavu, a začíná svým nejhlubším nebo skoro nejhlubším tónem. ("Spějme dál", "Teče voda proti vodě" a pod.)

Obyčejně jedna ze sester udává počáteční tón. A ježto není nikdo neomylným, může se státi, že při zpěvu teprve upozorujeme, že začala tůze vysoko — pak jest nejlépe ihned zpěv přerušit a začítí níže, než za každou cenu pokračovati v nemožných výškách.

Písně sokolské jsme se učily tak, že při vycházce neb výletu určily jsme si jednu píseň, již všechny již poněkud znaly, k důkladnému nácviku. Zpívaly jsme první sloku třikrát za sebou, právě tak druhou, třetí i další sloky, pak celou píseň. Při které sloce paměť vázla, znovu jsme ji dvakrát, třikrát opakovaly. Vložily jsme pak zpěv dvou, tří písní jiných a opět jsme se vracely k té, již naučiti bylo našim úkolem.

Samozřejmě, nezpívá se stále a stále. Na výletě při pochodu tak asi třetinu, polovinu času věnujeme zpěvu, druhou část volnému rozchodu a oddechu. Zpěv je vhodný jen v útvaru: procházíme-li osadou, v níž není nic zvláštního, nač bychom chtěly účastníci upozornit, kráčíme-li po rovině, nebo s kopce. Při cestě do vrchu, i mírného, věje-li proti nám vítr, nezpíváme, rovněž ne na hrbolaté vozové cestě a po pěšinkách, kde je nutno zrušit krok i útvar.

Kterou píseň máme začít, záleží na vedoucí, neb na vzájemné dohodě, po př. podle návrhu kterékoliv ze sester. Když jsme měly hodně chuti zpívat píseň za písní, večer při návratu domů a pod., začala vedoucí píseň a podala některé ze sester mič (sbalený šátek neb cokoliv jiného); při zpěvu první písně sestra takto zvolená přemýšlela zatím o návrhu písně jiné a opět podala mič jiné ze sester, již takto označila jako navrhovatelku nové písně.

Tak jsme volily písně i na besídkách; je to jakási náhrada za známou hru: "Pějme píseň dokola . . .", při níž se písně mnohem rychleji střídají.

Kdy a jak zpívati:

Jsme-li sami, nepřekážíme-li nikomu a nejsme-li túze unaveny, můžeme zpívat stále, pokud jest ke zpěvu všeobecná chuť — ale zpívati, ne křičeti nebo hulákati. Jedeme-li vlakem zpíváme pravidelně jen při jízdě; na stanicích se dozpívá ztlumeným hlasem nebo se zcela zpěv přerušuje. Začaly-li ve vedlejší oddělení píseň jinou, přestaneme, nebo, je-li možno, připojíme se k nim. Netrváme na tom, aby se uplatnila naše píseň, naopak, vždy jen úzkostlivě dbáme toho, aby zpěv byl pěkný, ukázněný a proto se vždy podřídíme celku. Jsou-li s námi ve vlaku neznámí cestující a vidíme-li, že by jim zpěv nebyl vítán, nezpíváme. Může se ale stát, že nás přímo vyzvou ke zpěvu, že se k nám i přidruží, a chceme-li pomlčet na chvíli, že žádají za pokračování — pak, je-li dosud ke zpěvu chuť — lze zpívat dál.

Mnohé ze sester dovedou improvizovati druhý i třetí hlas; zde musí být hodně pozorný a hodně ústupný, aby zněla píseň v libém souzvuku; něco jiného jest, byl-li druhý, po př. třetí hlas dobře jednotně nacvičen.

Jest jistě uměním voliti pravou píseň v pravý čas. Nenutíte se do zpěvu, není-li k němu nálada — ta vytryskne sama sebou. Neunavujte sebe, tím méně své okolí. Když je vhodná chvíle, spust'te i hodně veselě:

"Když jsem já sloužil to první léto . . ."

"Když šel náš Vít na námluvy . . ."

"Pijme pivo s bobkem . . ."

"Zasadi lžsem bobovniček . . ."

Přála bych sestrám oněch radostných vzpomínek, jichž jsme si v naší jednotě nashromáždily právě pro znalost a secvícenost písní — at' to byl večer ve "Slovácké boudě" v Luhačovicích, at' to byly třídní pouti po Čechách, kdy jsme zpívaly k pochodu po kolik hodin denně, neopakující jediné písně.

A jak pohne vhodně volená píseň v pravý čas, mohou vyprávěti ti, kdož se loučili na nádraží smíchovském s družstvem našich boreců, odjíždějících k mezinárodnímu závodu do Lucemburku.

Když se vlak hnul — zazněla junácká píseň z oken a poslední zvuky hlásaly: "Doneseme hrdě k cíli prapor svůj!" A lze věřit, že zpěvná jejich nálada v době tuhých příprav usnadňovala jim jejich náladu, snahu a junácká píseň byla posilou snahy po vítězství, jehož vskutku dosáhli.

"Cvičitelka."

Spějme dál!

Spěj-me dál, stat-ně dál, za so-
kolským pra-po - rem, do-kud boj ne - u-
stal, v pou-tech ú - pí rod-ná zem, do - kud
bouř ko-lem hřmí, ka-zdý na svém mí-stě
buď, a kdo se od - ro - di, če-pe-
lem v tu zrád-nou hruď!

2.

Bratři výš, stále výš,
smělým letem slunci vstříc!
S nadšením k cíli blíž
spěje boreců na tisíc.
Sílou lví každý z nás
v boji obrněný stůj —
věrnou stráž, vlasti máš,
Sokol třímá prapor tvůj!

3.

"Paže tuž, vlasti služ!"
zní nám v cestu řadu let,
heslem tím nadšení
řítíme se mužně vpřed.
V pěsti zbraň, v oka zár,
v žilách otců vřelou krev,
nad námi prapor vlá
v rudém poli bílý lev!

Nemám daru, rozveseliti druhých, ale vyčítal bych si, kdybych činil opak, na př. při přednáškách svých. Přednáška, v níž jen samý nářek, ta nepovzbudí, ale sklíčí, a článek, v němž pisatel má jenom samé stíny a žádný svit, otrávi a znechutí. Dobře jest říci pravdu a chybou bylo by jen chválit, ale chybou jest i druhá krajnost, viděti jen vady a věčně naříkat. Radost ze života pěstí lásku k němu a jest-li život ten životem silným, jaký pěstí Sokolstvo, jest láska ona znásobena. A proto věřím, že nepřežije se Sokolstvo, dokud nepřežije se národ sám! — (Karel Vaníček.)

ného župního cvičitele. Dále s 16 cvičícími účastnila se cvičení v Oklahoma City a dvakrát vystoupila také v Praze. Dále účastnila se 26 cvičícími župních závodů a sletu ve státu Texas, kde závodilo celkem 15 závodníků a závodnic. Dobyli jsme jednu první cenu četovou a tři ceny pro jednotlivce. Cesta ta 450-milová v automobilech byla jednou z těch nejdělsích v tak velkém počtu podniknutá. Mimo závodníků mnoho bratrů a sester nás doprovázelo. Celkem jelo 9 automobilů. Všichni vrátili se šťastně zpět v náladě nejlepších a s nadšením a radostí, že uhájili čest Oklahomy dobytím první závodní ceny v nižším oddělení. Cvičitel br. Jaroslav Ježek zasluhuje plného uznání za vedení naší tělocvičné školy a za výsledek závodů. Sám závodil a ačkoliv byl churav, přece získal třetí přeborní cenu ve vyšším oddělení. Hned druhého dne po tak daleké cestě podrobil se lékařské prohlídce a musel jít na operaci na slepé střevo. To bolestně dotklo se všech členů jednoty, jakož i osady. Operace se však zdařila a milý náš bratr jest již na cestě k rychlému uzdravení. Bude nucen zdržeti se cvičení ještě delší dobu, ale milerád vypomůže při cvičení radou i pokyny br. Viktoru Perníčkovi a sestře Lillii Španielové, kteří přítomně cvičení vedou každou středu večer. Společný župní cvičitel br. Havránek a jeho manželka rozloučili se v těchto dnech s námi v Oklahomě a možná, že naposled. Br. Havránek vrátí se do svého domova v Československu. Ztrácíme v něm dobrého organisatora, vzdělavatele a učitele. I jeho manželce náleží dík za to, jak nám zde ženský tělocvik pozvedla. Doufáme však, že župa vše dobře uváží a bude hledět získati zase společného župního cvičitele. Snad některý z kursistů, kteří se vrátí, bude chtít zavítati k nám do tohoto kouta našeho Soustátí. Jest otázkou, kam obrátí se ti, kdož vyšli kurs v Praze v Československu. Půjdou snad zpět k svému zaměstnání, nebo zůstanou u jednot, od nichž byli vysláni, anebo utonou v Chicagu a jiných velkých městech u jednot tamnějších. Dobře by bylo, kdyby A.O.S. udělila všem Sokolům a Sokolkám, kteří se vrátí z kursu v Praze, nějakou lhůtu, dejme tomu rok anebo dva, neb i déle, aby cestovali po českých osadách v Americe tam, kde sokolské jednoty existují, a v okresech a župách za slušnou odměnu prováděli sokolskou činnost cvičitelskou dle vlastních schopností, aniž by byli závislí na ústředí amerického sokolstva. Možná, že i tento způsob by prospěl, když by se o něm nejprve dobře uvažovalo. Ti, kdož by se chtěli státí upřímnými učiteli sokolskými, získali by za tu dobu oblíbenosti a zkušenosti i mezi venkovským lidem a snad by si lépe věci vážili a více byli všeobecně váženi.

Nazdar!

Franta Šeděnka.

Baltimore, Md.

S přišedším podzimem opětně vníkl též život i do naší sokolské budovy, kteráž se opětně plní naší sokolskou mládeží, neb započato opětně s cvičením již počátkem měsíce září. Mají se všichni mnoho co činiti, neb na cvičení hojnost pěkných tělocvičných čísel pro své veřejné vystoupení při pořádání Československého dne na výstavě ve Philadelphii, jenž konán má býti v sobotu dne 6. listopadu. Cvičenců i cvičenek, jakož i žactva, jest letošního roku počet ještě větší než roku minulého, žel, že skorem nadpoloviční většinu žactva máme v rodin nesokolských, zatím co dosti dítek našich členů vůbec do řad cvičícího žactva není uvedeno. Ač sokolovna jest jim nedaleko, zapominají

naši členové tak na svoji sokolskou povinnost, či tak málo jim záleží na zdatnosti jejich dítek, či jsou sami Sokoly jenom pro jméno? Mnoho našeho staršího členstva dnes úplně odkládá ruce od společné práce sokolské tvrdíce, že již se napracovali dosti. Budiž jim dík vzdán za jejich práci, leč postarali se oni členové o spolehlivou náhradu za sebe? Vychovali oni sokolové, kteří jsou otcové rodin, svoje dítky v duchu sokolském a jazyku mateřském tak zdatně, by mohli jim s klidem svoje místo předati? Neodcházejte s místa své působnosti najednou, hleďte zapracovati každý na svoje místo jiného, neb pouze tím způsobem se zachová vaše vykonané dlouholeté dílo, bude-li v něm jiný řádně pokračovati, a ani pak nezakládejte rukou nikdo docela, buďte radou a oporou jiným, mladším, kteří vaši práci zastávají, ale ta dlouholetá zkušenost jim schází. Odložili-li více členů svých rukou od spolkové práce najednou, ztráta jest velmi citelná, a má-li veškerý hybný život sokolský spočívat pouze na několika jednotlivcích, jako jest to skoro nyní v naší S. J. Blesk, pak je práci přetížíte, a oni předčasně unaveni by pak složili své ruce také. Jest proto nutností dochovávat zdatně naši sokolskou ládež, aby pak řádně mohla na dále konati i reprezentovati práci svými otcí vykonanou.

Dramatický odbor jako vždy, tak i letos si připsal, a sčítal již dne 26. září veselohru se zpěvy pod názvem "Paruka", hra od H. Klatovského. Hra tato sama o sobě nemá mnoho zvláštního, ale naši ochotníci z ní učinili mnoho, a vybrána byla pro první představení pro lehkost obsazení úloh a pro krátkost doby ku nacvičení, a též nic cennějšího nemohli jsme do té doby získati. Jinak se hra tato velmi obecnstvu líbila. Co příští kus předveden bude "Falešní proroci" od K. Forta, veselohra přímo rozmarná, o 3 jednáních, a sehraha bude v neděli o 3. hod. odpol., dne 17. října.

Se sokolským "Nazdar!" za S. J. Blesk,

F. Bouda, dopisovatel.

Yukon, Oklahoma.

Čtená redakce!

Když přehližím tak sokolský orgán, málo kdy tam uvidím dopis z Oklahomy. Když vidím, že nikdo nepíše, tak podám zprávu já, totiž od Sokola Yukon, abyste věděli, že zde ještě žijeme, a aby vzdálené jednoty lépe naši jednotu poznaly. Pokračujeme pomalu, ale skutečně, neboť jsme si pomohli z malé síně na pěknou velkou síň, která stojí dvě a půl míle na jih od městečka Yukon; je 112 stop dlouhá a 40 stop široká; má pěkné jeviště a je elektrickou osvětlena. Dole máme velký "basement" pro zákusky a občerstvení. Vlastníme ji společně se Z.Č.B.J., kterýž spolek vždy vyhověl našemu přání, začez mu srdečně děkujeme.

Sokol Yukon čítá 68 členů a naše síň je dost velká pro mnoho více.

Co se týče života sokolského: Od té doby, co jsme byli přijmuti do jednoty sokolské, minulo v červenci rok, jsou jenom malé přestávky, kdy se necvičí. To jest ve žních a přes mlácení, neboť naše cvičící členstvo je skoro vesměs na farmách. Někteří jsou až devět mil vzdáleni od síně a bylo by to pro ně moc namáhavé cvičit v tak pilný čas.

Také jsme měli 4 cvičící a 2 návštěvníky od Sokola Yukon, kteří se účastnili sletu v Seaton, Texas. Vyjeli z Yukon 19. srpna a přijeli zpět do Yukon 24. srpna. Rádi jsme je viděli zpět. Řekli, že toho nelitují,

že jeli. Po ten čas, co byli v Texas, byli všichni na bytě u krajana Sana, který bydlí 3 mile na sever a západ od Seaton. Krajan Sana prý se o ně přátelsky postaral. Na večer prý pro ně vždycky jel k siní a přivezl je do svého nádherného domova, a ráno je zase dovezl k siní, začez sokol Yukon vzdává krajanu Sana svůj věrý dik. Též se musím zmínit, že dne 17. a 18. září zavítal zpět k Sokolu Yukon župní organisátor bratr Havránek se svou manželkou. Bylo to naposled, neboť se s námi rozloučili a 20. listopadu jedou do Československa. Doufám však, že to nebude navždy, neboť jsme s nimi mile několik večerů strávili, když tu u nás byli.

Co se týče našich cvičících Sokolů a Sokolek pod dozorem nově zvoleného náčelníka bratra Franka Švejkovského vše dobře pokračuje, neboť jest něco přes 30 cvičících. To bude prozatím dost. Končím svůj dopis s přáním mnoha zdaru celé Sokolské Jednotě. — Na zdar!

Anna Semrad, dop.

Milwaukee, Wis.

Někdo by si mohl myslet, že Milwaukee na roli národním umírá, ale není tomu tak. Dokud cvičitel Br. Štěpánek bude mezi námi, nikdy nebude tomu tak. Právě jest tomu tři týdny, co měli jsme zde oslavu u jezera Michiganu, na niž jsme byli pozváni. Súčastnili jsme se s racinským Sokolem a to v hojném počtu. Předvedena prostná a z nářadí bradla a hrazda. Prostná byla provedena vzorně, takže se americkému obecnstvu líbila. Nářadí rovněž bylo vzorně provedeno, takže nám prodloužili o hodinu víc. Přes to vše nevěděli, kdo jsme, měli nás totiž za Němce, neb den před tím cvičili Němci. Příčinou toho bylo, že nechtěli o nás nic uveřejnit v novinách, ač jsme se o to zajímali všemožně. Němci budou vždy našimi nepřáteli a hlavně Sokola. Dne 5. září dramatický odbor Sokola Milwaukee zajel do osady Mělník u Manitowoku a sehrál tam divadlo "Tři hubičky v tunelu". Divadlo obecnstvo uspokojilo a my jsme se pobavili. Hned druhý den ráno jsme jeli do Racinu, kde pořádalo město dělnickou oslavu, na niž jsme byli pozváni br. náč. Buraněm. Cvičili jsme prostná společně se ženami i slovenským sokolem. První byl nástup k prostným a bývalý starosta br. Svitavský přednesl řeč v anglickém jazyku, co jsme my a za jakým cílem spějeme. Prostná byla cvičena vzorně, takže nás odměňovali salvou potlesku. Na to předvedli dorostenci cviky na koni také vzorně a ku konci daroval "community club" stříbrný pohár, což nás všechny těšilo. Pak ubírali jsme se do české síně, kde sokolice připravily zákusky, které nám všem chutnaly a při nejbližší příležitosti si to oplatíme. Po té následovala taneční zábava. Při rozchodu jsme si slibili, že se budem vzájemně podporovat a tak zas posilnění k další práci, ubírali jsme se do Milwaukee. Tak s chutí do práce, neb br. cvičitel má velký program na Sylvestra. Též Junior Club máme zde, který pokračuje dobře, hráme divadla a učíme se česky, abychom byli celý národ a jsme opravdu rádi, že můžeme něco vykonat pro svůj národ.

Za cvičitelský sbor

Frank Greiner.

Edwardsville, Ill.

Večirek, pořádaný Těl. Jed. Sokol v Edwardsville, dne 3. července a veřejné cvičení se jak náleží vydařilo. Zvláště zásluhu za to má náš bratr župní cvičitel O. Kudrnovský, který mezi námi dlel 3 týdny a neúnavně pracoval, a také jeho práce byla korunována zdarem. Za jeho přítomnosti byl založen klub Sokolek, a při tomto večírku byl uveden mezi bratry So-

koly. Sestry také hned se podílely na veřejném cvičení s bratry Sokoly. Byl to krásný, malebný obraz, když nastoupilo šest řad na našem venkovním cvičišti, 3 řady mužů a 3 žen. Kdo to neviděl, ani by neřekl, že to nacvičil br. Kudrnovský s nimi za jeden týden. Br. A. Toupal z East St. Louisu se tomu divil, jak krásně cvičily při hudbě v poměrně tak krátké době. Ta naše drobtina provedla svoje hry za neutuchajícího smíchu nás všech. Žactvo cvičilo s tyčemi prostná bezvadně, mužstvo na bradlech si počínalo obdivuhodně, zvláště vzhledem k tomu, že naše jednota jest jen 7 měsíců stará, a hoši provedli výkony dosti těžké. Ty naše malé divenky tak se otáčely, očka jim zářila a nožky jen hrály při tanečním poskoku, že bylo mílo na ně se dívat. Doufám, že každý si odnesl milou vzpomínku domů a že je každého přáním, aby takových večerů bylo víc a častěji. A br. Kudrnovskému si jsme tak zvykli, že kdyby to bylo možné, rádi bychom si ho a jistě pod jeho řízením naše jednota by se mohla měřit s tou nejlepší za několik měsíců. Nemohla nám župa Střední dáti lepšího daru jako že nám poslala br. Kudrnovského, který dal našim hochům cvičitelům pravý směr. Doufejme, že zas za nějaký krátký čas mezi nás zavítá. Při slavnosti proslovena byla řeč br. místostarostou Vác. Šnajdrem, kterou níže uvádíme.

"Milé shromáždění: Radostnou vám mohu zvěstovat zprávu, že dnešního dne budeme přijímati v kruh náš sokolský naše vlastenecky citící krajanky, které pochopily naše národní snahy a jsou ochotny nás a naši práci podporovat. A jsme jisti, že se této výchovné práce uchopíte, milé sestry, se zápalem, jak se na vás sluší a patří. My jsme to, kteří dnes reprezentujeme československý národ zde v Edwardsville a okolí, a jak my si počínáme, jak my náš dorost odchováváme, jaký vedeme společenský život, tak asi cizonárodovci si dělají úsudek o nás a našem celém národě Československém. Vždy, když něco podnikáme společného, hledme aby morální stránka vyvážila vše. Vždyť Sokolstvo má heslo "Ni zisk — ni slávu"! ale vychovávat národ zdravý, jak tělesně tak duševně. "Ve zdravém těle, zdravý duch!"

Se sokolským Na zdar!

Fr. Novák, jed.

Scio, Ore.

T. J. Sokol, Scio, Oregon, pořádal výlet na Decoration Day, 30. května v Sokol Parku, který se vybudoval loňského roku za tím účelem, by Sokolové mohli pořádat cvičení na čerstvém vzduchu letního času, což se také stalo 30. května na den Zdobení hrobů o 1. hod. odpoledne.

Program: "Star Spangled Banner", sokolská kapela. Dále proslovil pěknou řeč, upomínku na tento den pan W. L. Marks, z Albany. Řeč se líbila všem přítomným, též nám řekl bratr Julys ze San Franciscy, o Sokolstvu, jeho základech a výchovy Sokolstva, což jsme všichni srdečně přijali od bratra Julyse. Kéž by bylo takových řečí více. Doufáme, že náš bratr Julys zase někdy navštíví. Po programu nastala cvičení prostná žen a mužů, za které si cvičenci odnesli pochvalu ode všech přítomných. Bylo žen 15, mužů 13, dále cvičili žáci v počtu 21 obojího pohlaví. Cvičili prostná pro žáky, která též se krásně vyjímala, za které dostalo se jim pochvaly od přítomných. Celkem výlet byl uspokojivý, začez pořádací výbor děkuje všem cvičícím a přítomným na tomto výletě.

Josef Menhart, dopisovatel.

ZÁPISY A ZPRÁVY ČINOVNÍKŮ

Z Výkonného Výboru Americké Obce Sokolské.

Schůze dne 25. října 1926.

Přítomno 21 zástupců. Omluveni: Dr. Mueller, Plaček, Kostlán, Kybicová.

Zápis minulé schůze schválen.

Mistostarostka, ses. Štěpánková, vítá nového zástupce za Sokol Havlíček-Tyrš, bratra J. Židlického.

Dopisy: Čteny dopisy F. Satrapy z Yukon a F. Šeděnky z Prague, Okla., jednající v záležitosti přijetí nově založené jednoty ku Obci. Vzhledem k tomu, že činí se pokusy sloučiti novou jednotu se stávající starou jednotou, usneseno s konečným rozhodnutím sečkat až po obdržení zprávy okrskového výboru o výsledku dohody.

Výbor okrsku Minnesota oznamuje, že vyšlou bratra Drassala na agitační cestu do Meadowlands, Minn. a do Phillips, Wis., kde nové jednoty byly již založeny.

Sokol New York sděluje v záležitosti br. Jar. Vodehnala své usnesení, jímž má býti pro ignorování a nedodržení sprostředkujících podmínek ve vyrovnání dlužných poplatků z jednoty newyorské a následkem toho i z jednoty Houstonské vyloučen a ze seznamu členstva A. O. S. vyškrtnut. Jelikož Výk. Výbor A. O. S. zaslal své rozhodnutí o vyrovnání jed. v Houston počátkem dubna, aniž by vyrovnání br. Vodehnalem bylo docíleno, usnesení jed. newyorské se potvrzuje.

Čes. Slov. Beseda zasílá \$4.23 co dar z výtěžku zábavy pořádané ve prospěch cvičenců na slet do Prahy v Sokole Oak Park. S díky přijato.

Patronát sdružených spolků na Sev. Záp. straně žádá o vyslání delegace ku slavnostnímu otevření nové budovy. Zvolení bři. Jar. Košář a Jos. Hanzlik.

Br. starosta Plaček omlouvá svou nepřítomnost a zasílá ček na \$1,200 od výpravního výboru s podotknutím, že zpráva bude v několika dnech úplně hotová. Zároveň žádá s ohledem na jeho politickou kampaň, aby na jeho místo co zástupce a řečníka Výk. Výboru při slavnosti otevření nové Sokolovny v Omaze byl ustanoven jiný zástupce. Usneseno, ježto výbor omažský výslovně si přál osoby starosty, aby br. starosta bud'to hleděl slavnosti se účastniti, aneb sám si zvolil zástupce.

Ze zprávy jednatele usneseno povolit jistou částku na zakoupení tech. knihovniček a na doplnění finančního výboru zvolen br. Aug. Raisler. Zpráva a účty v ní obsažené schváleny.

Zpráva náčelníka A.O.S. obsahující několik důležitých návrhů pro podniky na rok 1927. schválena a podniky, které budou Tech. odborem oznámeny, se doporučují župám ku provedení. Cvič. kursy a závody dorostu se doporučují pořádati při příležitosti župních sletů a závodů.

Zpráva Ústř. Vzděl. Odboru rovněž schválena. V záležitosti br. Černého, býv. jed. Ú.V.O., má rozhodnouti jed. Tábor soukromně. Ohledně vydání organizační brožurky usneseno, aby Ú. V. O. zároveň s Tech. Odborem konal zvláštní poradu za přítomnosti br. Havráňka, který po svém několikaletém působení jako or-

ganisátor v Americe bude moci podati cenné pokyny pro zamýšlené dílo.

Br. Raisler zve ku účasti na oslavě 28. října pořádané Župou Střední a Č. Nár. Sdružením.

Na konec vyslechnuta zpráva br. Doležala, vůdce I. výpravy do Prahy a po vysvětlení domnělých nedorozumění zpráva přijata a tím další jednání skončeno.

Příjem v říjnu 1926.

Sokol Jonáš, Wilson, Kans., př. za III. ¼ leti..\$	4.00
Sokolice Milwaukee, Wis., přisp. za III. ¼ leti	46.25
Sokol Řip, Pittsburgh, Pa., přisp. za III. ¼ leti	21.00
Sokol Philadelphia, Pa. přisp. za III. ¼ leti..	25.00
Sokolice Čechie, Chicago, přisp. za III. ¼ leti	12.75
Sokol Řip, Milligan, Neb., přisp. za III. ¼ leti..	31.10
Sokolice Rozvoj, Chicago, přisp. za III. ¼ leti	16.00
Sokolice Baltimore, Md., přisp. za III. ¼ leti..	17.50
Sokol Seaton, Tex., přisp. za I. ¼ leti.....	20.25
Sokol Svornost, Bronx, přisp. za II. ¼ leti....	24.00
Sokol Slávský, Cicero, přisp. za III. ¼ leti....	481.00
Sokol East St. Louis, přisp. za III. ¼ leti	41.25
Sokolice Los Angeles, Cal., přisp. za III. ¼ leti	15.50
Sokol Galveston, Tex., přisp. za II. ¼ leti....	3.75
Sokol East Bernard, Tex., přisp. za III. ¼ leti	22.85
Sokol Crete Nebr., přisp. za III. ¼ leti.....	46.00
Dar. Čes. Slov. Besedy na výpravu.....	4.23
Sokol Edwardsville, přisp. za III. ¼ leti.....	33.75
Sokol East Islip, N. Y., přisp. za III. ¼ leti....	29.10
Sokol Owatonna, Minn., přisp. za III. ¼ leti....	15.00
Sokol Milwaukee, Wis., přisp. za III. ¼ leti..	67.00
Sokol Houston, Tex., přisp. za III. ¼ leti....	31.00
Sokol San Francisco, Cal., přisp. za III. ¼ leti	44.00
Sokol Brush Creek, Neb., přisp. za III. ¼ leti..	49.75
Sokolice Libuše, S. Omaha, přisp. za III. ¼ leti	7.15
Sokol Yukon, Okla., přisp. za IV., I. a II. ¼ leti	68.00
Sokolice Cedar Rapids, př. za IV., I. a II. ¼ l.	158.25
Sokol Town of Lake, přisp. za III. ¼ leti....	108.50
Sokolice Slávské, Cicero, přisp. za III. ¼ leti	144.50
Sokol Baltimore, Md., přisp. za III. ¼ leti....	94.50
Sokolice Chicago, přisp. za III. ¼ leti	78.25
Sokol Havlíček-Tyrš, přisp. za II. ¼ leti.....	170.50
Sokolice Oak Park, přisp. za II. a III. ¼ leti..	52.75
Sokolice Havlíček-Tyrš, přisp. za III. ¼ leti..	57.75
Sokol Los Angeles, Cal., přisp. za III. ¼ leti..	39.50
Sokol Oklahoma City, přisp. za III. ¼ leti....	27.25
Sokol Hutchinson, Minn., přisp. za III. ¼ leti	10.25
Sokol Minneapolis, Minn., přisp. za III. ¼ leti	17.00
Sokol Oakland, Cal., za sletové nálepky.....	2.00
Sokol Čech-Havlíček, Clev., za sletové nálepky	18.00
Sokol Slov. Lipa, St. Louis, přisp. za III. ¼ leti	163.00
Sokol East Bernard, Tex., doplatek na III. ¼ l.	.50
Sok. Tábor, Pleasant Hill, Neb., př. za III. ¼ l.	35.25
Sokol Čes. Amer., Chicago, přisp. za I. a II. ¼ l.	40.00
Sokolice Plzeňské, přisp. za III. ¼ leti.....	105.25
Sokolice Tábor, Chicago, přisp. za III. ¼ leti	25.75
Od výpravního výboru vráceno	1,200.00

Celkem 3,725.93

Vydání v říjnu 1926.

Čís. čeku:

396—V. Brouk, pošt. a dopr. zásilky z Čech..\$	2.40
397—Illinois Bell Telephone Co.....	6.00
398—Nár. Tiskárna za tisk, poštovné a štočky "Sok. Amer."	569.99
399—Dr. Lad. Štolfa za redakci Sok. Amer...	50.00
400—Jarka Jelínek za red. Těl. Přílohy.....	25.00
401—Jarka Košář, služné jed. Výk. Vyb.....	200.00

402—Řed. Sok. Chicago, nájem z úřadovny..	23.00
403—Poštovné vydání úřadovny	4.26
404—Cestovné výlohy do Omahy	55.00
405—Lawndale State Bank na účet ČOS. v Praze za památníky a knihy	19.15
Bance za výměnu čeků	1.15
Celkem	\$ 956.95

Přehled:

Hotovost z minulého měsíce	\$1,740.86
Příjem v říjnu	3,725.93
Úrok z bankovního vkladu	2.66

Celkem	\$5,469.45
Vydání v říjnu	956.95

Zbývá hotovost pokladni\$4,512.50

ZE ŽUPY VÝCHODNÍ

Zápis schůze technického výboru župy východní konané dne 9. října 1926.

Schůze zahájena bratrem náčelníkem Jas. Gregorem. Zápis schůze přečten a přijat.

Omluvný dopis zaslaly sestra Fořtová ze Schenectady a Jednota Baltimore, Md. Schůzi nepřítomni a neomluveni zástupci jednot Long Island City, East Islip, Westfield a Newark.

Br. náčelník přivítal opět v náš kruh navrátilivši se členy družstev vyslaných ku VIII. sletu všesokolskému v Praze.

Po uplynulých prázdninách cvičení ve všech jednotách započalo. Br. F. Kříž z jednoty New York, obdržel II. cenu na koni na děl v závodech A. A. U. ve Philadelphii, Pa.

U příležitosti světové výstavy ve Philadelphia pořádán bude český den 6. listopadu 1926, kde sokolstvo též vystoupí. Bližší jednoty podniknu se účasti. Cvičiti se budou protná ze zájezdu do Bridgeport, Conn., a společná protná ze sletu v Chicagu.

Pro příští slet a závody župy v roce 1927 v Baltimore pořádán každý člen výboru povinen byl vypracovati protná cvičení pro kterýkoliv oddíl, což se však z větší části nestalo. Špatný to úkaz zájmu v samém počátku, jaký pak bude další postup? Slet župy jest věcí nás všech. Užší technický výbor sám o vhodné cviky se postará, aby v čas byly vydány.

Br. Hron podal pak zprávu z výpravy a sletu všesokolského v Praze, která pak některými členy byla v jistých podrobnostech doplněna.

Na zdar!

A. Hron.

ZE ŽUPY STŘEDNÍ

Zápis ze schůze Technického Odboru Mužů Župy Střední, konané ve středu, dne 6. října 1926 v budově Sokola Chicago.

Schůzi zahájil náčelník br. Regner za přítomnosti bratři Oselky, Vorla, Kosa, Tomeše, Hanzlika, Maršálka, Kudrnovského a sestry Vackové. Nepřítomni Tichý a Pohoda.

Zápis o květnové schůzi znovu čten a schválen. Také schváleny zápisy ze schůzi záříových, a to pravidelně i mimořádně.

Na přetřes vzata byla akademie, která jest připravována na 28. října. Br. Kočka ze Sokola Rozvoj hlásí besedu s dorostenci a dorostenkami. Cvičitel Kudrnovský vyšetřil ono číslo. Tyče v kruhu provedou Sokolice Berwyn.

Zpráva br. Kudrnovského, župního cvičitele od zahájení jeho činnosti byla pozorně vyslechnuta a s povděkem přijata. Navštívil hlavně jednoty v Edwardsville, St. Louis, Fugner, Town of Lake, Havliček-Tyrš, Tábor, Hawthorne a Rozvoj. Nejvíce pozornosti věnoval jednotám Edwardsville a Fugner, totiž těm, které toho nejvíce potřebují.

Usneseno odbývat závody dorostenců v neděli dne 21. listopadu v tělocvičně Sokola Slávského.

Rokováno o projektovaném sletu a závodech v Cedar Rapids. Usneseno uspořádati závodů mužů a žen ve vyšším a nižším oddělení, závod prostý v pětiboji a závod zvláštní. Hlavní závody pozůstávají ze všech hlavních nářadí po jednom výkonu vylosovaném. Kůň na šír určen pro cvičení volné, dále ve skoku vysokém, dalekém, o tyči vysokém, vrhu koule, běhu na 100 yardů a prostných. Všechny cviky se vyberou z návrhů ve schůzi dne 30. října v tělocvičně Sokola Slávského. Jednotám se ohlásí, aby přihlášily družstva do volley ballu. Družstvo, které získá nejvíce bodů, obdrží jako cenu míč (volley ball).

Dopisy od Sokola Edwardsville, Sokola Tábor a Spolku Severozápadní Strany přijaty a vzaty na vědomí.

Schválen návrh br. Kudrnovského připravit rozvrh cvičení pro různé jednoty s dohodou se cvičiteli různých jednot.

Přijaty cviky pro závody dorostenců a to protná, dva cviky na bradlech a dva přeskoky na koni na děl.

Sokol Slávský oznamuje veřejné cvičení na družhou neděli v prosinci.

Na to byla schůze skončena.

Sepsal

Karel Oselka,
t. č. zapisovatel.

ZÁPIS

ze schůze Technického Odboru Žen Župy Střední, konané dne 20. října v Sokole Chicago.

Schůzi zahájila sestra Vacková za přítomnosti sester: Křížkové, Bizkové, Zýkové, Hovorkové a Kutilkové. Omluveny sestry Kocmoudová a Kadlecová. Též byly přítomny sestry ze Sokola Chicago, Berwyn, Havliček-Tyrš, Oak Park, Plzeňský a Slávský, a bratři Kudrnovský, Molcar a Kos.

Přečten zápis z minulé schůze Tech. Odboru a schválen.

Přečten dopis od Sokolic z Racine o vyslání čtyř do Čech, se žádostí, by to bylo vytištěno v "English Section" Sokola Amerického. Tento dopis s vysvětlením této věci bude dán do Sokola Amerického.

Zprávy z jednot:

Sokol Plzeňský cvičí měsíc. Cvičí 12 až 20 sester, mezi nimi asi 6 dorostenek; vyučuje anglická cvičitelka.

Sokol Chicago: Sestry cvičily přes prázdniny v Douglas Park. Zapsáno jest 40 sester cvičí průměrně

25. Dorostenek jest málo, žákyň asi 50. Br. Molcar je cvičitel v Sokole Chicagu.

Sokol Čechie doposud ještě necvičí, ale začnou brzo. Neví se, jestli mají cvičitele. Dopiše se.

Sokol Slávský: Žen cvičí asi 60, zapsáno okolo 100. Veřejné cvičení bude odbýváno druhou nedělí v prosinci.

Sokol Havlíček-Tyrš: Siň byla dodělána pozdě a začlo se cvičit 20 září. Cvičí asi 23 žen, skoro všechny nové. 9 sester cvičí na zvláštní číslo na bradlech pro oslavu 28. října. Členky cvičitelského sboru se omlouvají.

Sokol Fugner: Bratr Kudrnovský podal zprávu, že v úterý dne 27. října zahájil cvičení. Cvičitele tam nemají, tak tam zajíždí br. Kudrnovský jednou za týden. Sestra Vacková půjde s bratrem Kudrnovským tuto záležitost vyšetřit.

Sokol Hawthorne: Bratr Kudrnovský podal zprávu, že cvičí pouze žákyň ve čtvrtek. Cvičitele nemají. Dopiše se, jestli ještě nemají cvičitele, sestra Bízková by vzala místo prozatím.

Sokol Town of Lake: Bratr Kudrnovský podal zprávu. Do příští schůze napíše se, že musí někdo přijít ze Sokola Town of Lake.

Sokol Berwyn: Cvičí průměrně 21 žen, 21 dorostenek a 30 žákyň. 5 sester cvičí na bradlech pro zvláštní vystoupení. Sestra Vacková jest cvičitelkou Sokola Berwyn.

Sokol Oak Park cvičí již měsíc. Cvičí průměrně 20 žen a 20 dorostenek. Sestra náčelnice prosí o pomoc, aby mohly dostat nového cvičitele. Bylo usneseno, by sestry se napřed obrátily na svůj sbor a podaly si stížnost a pak aby poslaly dopis do příští schůze Žen. Tech. Odboru.

Sokol v Milwaukee: Br. Kudrnovský poslal dopis, ale nedostal žádnou odpověď.

Sokol Racine: Žádný nebyl přítomen. Žádná zpráva. Sokol Cedar Rapids pilně cvičí.

Sokol v Edwardsville: Bratr Kudrnovský podal zprávu. Za 14 dní zorganizovali ženy a za týden cvičily na veřejném vystoupení. Žen cvičí 12, žákyň 20. Jest potřeba cvičitelky.

Sestra Vacková podala zprávu o činnosti tak dalece v 1926. Zpráva přijata.

28. října Vzdělávací Odbor pořádá Akademii v Sokole Havlíček Tyrš. Bratr Kudrnovský vyučuje na zvláštní župní číslo cviky na troje hradla o nestejné výši žerdi.

Pro veřejné cvičení župy, budou se ženy držet podle usnesení mužů, by byla schůzka v určitý den (v neděli ráno) a návrhy pro cvičení byly předvedeny. Sestry kursistky mají se snažit vypracovat nějaké cvičení pro jednu třídu — 3 oddíly. Br. Kudrnovský myslí, že by měla být též zvláštní čísla jednot, aby byl program bohatší.

Mimo veřejné cvičení byl dán návrh a podporován, by byly závody pro ženy v šestiboji následovně: prostná, bradla nestejné výše žerdi, vrh s basket ballem, skok vysoký a běh.

Sestra Vacková oznamuje, že bude kurs bud' v šermu anebo v rhytmice. Většina sester byla pro šerm.

Byl dán návrh, by se více pěstovala lehká atletika a na nácvikové hodině se vysvětlila metoda.

Tím byla schůze ukončena. Na zdar!

Emily Kutílková.

ZE ŽUPY ZÁPADNÍ

Okrsek Nebraska.

Zápis ze schůze Technického Odboru Okresu Nebraska, konané dne 19. září 1926.

Schůzi zahájil náčelník br. Klobása za přítomnosti sester Adamové, Vasákové, Brázdové a Novákové, a bratři Tománka, Vašáka, Benáka a Vonáška. Nepřítomni sestra Šerpánová, Pavlíková, Ptáková, a bři. Smutný a Kocourek.

Protokol ze schůze minulé schválen. Náčelník br. Klobása podává zprávu ze závodů ve Wilber, Nebraska, dne 21. a 22. srpna 1926. Závodilo 133 žen v 19 družstvech, 19 jednotlivkyň a 76 mužů v 9 družstvech a 22 jednotlivců. Úhrnem závodilo 209 v 28 družstvech a 41 jednotlivců. Závody začaly přesně v 7 hodin ráno a končily v 5 hodin.

V sobotu byla Akademie s následujícím programem: 1. Žačky, Sokolice Libuše, Crete, Nebr., Cvičení s kroužky. 2. Dorostenky Sokolice Tyrš, Omaha, Nebr. Prostná cvičení ze VII. sletu. 3. Ženy T. J. S. Brush Creek, Nebr. Rytmická prostná. 4. Sokolice Tyrš, Omaha, Nebr. Tyče, Osmice. 6. Ženy Sokolice Libuše, Crete, Nebr. Erbenova Devítka, Valčíková prostná. 7. Ženy: Sokolice Libuše, So. Omaha, Nebr., desítka Erbenova, cvičení švihadly.

V neděli 22. srpna ráno v 10 hodin byla zkouška na prostná. V 1:30 byl průvod od Sokolského pavilonu a po hlavní ulici do parku. V průvodu hrály kapely ze Schuyler, Abie a Crete. V průvodu šli ženy, muži, dorostenky, dorostenci, žákyň a žačky ve cvičicím úboru.

Program veřejného cvičení byl následující: 1. Společný nástup; řeči br. Rokůska a Šerpána v češtině a br. Karla Šmrhy v angličtině. 2. Žáci a žačky společná prostná; cvičilo 132 žáků a žaček. 3. Dorostenky: Prostná ze VII. sletu, Omaha, So. Omaha, cvičilo 16 dorostenek. 4. Hry žáků a žaček. 5. Ženy: Sokolice Libuše, So. Omaha, prostná. 6. Nářadí: Muži a ženy společně. 7. Sokolice Tyrš, Omaha, Neb., rytmická prostná. 8. Starší ženy: Wilber, Nebr., Kužely. 9. Sokolice Libuše, So. Omaha, švihadla. 10. Sokolice Tyrš, Omaha, Nebr., poklusový rej. 11. Sletová prostná mužů; cvičilo 128 mužů. 12. Sletová prostná žen, cvičilo 165 žen. Všechna čísla byla dobře provedena a zákryt byl přesný. Při posledním čísle strhla se bouřka. Proto ceny závodníkům byly rozděny v pavilonu v parku. Ceny obdrželi následující:

Nižší oddíl mužů. Četové ceny.

	bodů
I. T. J. S. Brush Creek	535.00
II. T. J. S. Omaha, Nebr.	517.25
III. T. J. S. Fugner-Tyrš, So. Omaha	515.00

Jednotlivci:

I. Ed. Vařejčka, T. J. S. Schuyler, Nebr.....	93.25
II. Fr. Tesař, T. J. S. Omaha, Nebr.	917.5
III. Jos. Pavlík, T. J. S. Fugner-Tyrš, S. Omaha	91.00
IV. St. Slepíčka, T. J. S. Brush Creek, Nebr....	89.25
V. Vic. Slepíčka, T. J. S. Brush Creek, Nebr...	88.25
VI. Al. Radil, T. J. S. Fugner-Tyrš, S. Omaha	86.75
VII. Ed. Rychtařík, T. J. S. Brush Creek, Nebr...	86.50
Wm. Svoboda, T. J. S. Brush Creek, Neb...	86.50

- VIII. Karel Adam, T. J. S. Omaha, Nebr. 86.25
IX. Vojmír Benák, T.J.S. Fugner-Tyrš, S. Omaha 85.25
X. Václ. Langpaul, T. J. S. Brush Creek, Neb. 84.25

Začátečníci mužů:

Četové ceny:

- I. T. J. Sokol Tábor, Nebr. 495.00
II. T. J. Sokol Brush Creek, Nebr. 471.75
III. T. J. Sokol, Wilber, Neb. 462.50

Jednotlivci:

- I. Robt. Štich, T. J. Sokol Tábor, Nebr. 82.75
II. Vic. Jelinek, T. J. S. Tábor, Nebr. 82.25
III. Chas. Jelinek, T. J. S. Tábor, Nebr. 81.50
Emil Hojer, T. J. S. Tábor, Nebr. 81.50
IV. Chas. Pařká, T. J. S. Tábor, Nebr. 80.75
V. Fred Řežábek, T. J. S. Brush Creek, ... 80.25
VI. Jas. Jonáš, T. J. S. Tábor, Nebr. 79.25
VII. U. J. Borecký, T. J. S. Wilber, Nebr. 78.75
VIII. Ed. Stejskal T. J. S. Wilber, Nebr. 78.00
F. M. Dejmal, T. J. S. Wilber, Nebr. 78.00
IX. Ant. Ort, T. J. S. Omaha, Nebr. 77.75
Rolt. Svára, T. J. S. Brush Creek 77.75
X. Karel Řežábek, T. J. S. Brush Creek 77.25

Dorostenci.

Četové ceny:

- I. T. J. Sokol Milligan, I. Družstvo 363.75
II. T. J. Sokol Milligan, II. Družstvo 302.75

Jednotlivci:

- I. Leo Korbelik, E. J. S. Milligan, Nebr. 63.50
II. Jas. Smutný, T. J. S. Fugner-Tyrš, S. Omaha 60.75
III. Karel Novák, T. J. S. Milligan, Nebr. 60.25
IV. Robt. Šmrha, T. J. S. Milligan, Neb. 59.50
V. Karel Šmrha, T. J. S. Milligan, Neb. 58.50
VI. Rich. Kálal, T. J. S. Wilber, Nebr. 58.00
VII. Jas. Švajgr, T. J. S. Milligan, Nebr. 57.50
VIII. Tom Beran, T. J. S. Fugner-Tyrš S. Omaha 57.25
IX. Fred Vnouček, T. J. S. Milligan, Nebr. 56.00
X. Jas. Hojer, T. J. S. Tábor, Nebr. 55.00
Ad. Řípa, T. J. S. Wilber, Nebr. 55.00

Vyšší oddíl žen.

Četové ceny:

- I. T. J. S. Brush Creek 263.00
II. T. J. S. Libuše, So. Omaha 247.75
III. T. J. S. Tyrš, Omaha, Nebr. 243.25

Jednotlivkyně:

- I. Bertha Bednář, T. J. S. Brush Creek, Nebr. 47.25
II. Georgia Krajník, T. J. S. Brush Creek, Neb. 45.25
III. Rose Dočekal, T. J. S. Omaha, Nebr. 44.25
IV. Albina Bednář, T. J. S. Brush Creek, Neb. 42.75
V. Marie Brázda, T. J. S. Tyrš, Omaha, Neb. 42.25
VI. Agnes Vašák, Sbor Sok. Tyrš, Omaha, Neb. 42.00
Anna Červený, Sok. Libuše, S. Omaha 42.00
VII. Lillian Radil, Sok. Libuše, S. Omaha, Neb. 41.50
VIII. Jenny Doyle, Sok. Tyrš, Omaha, Nebr. 40.50
IX. Blanche Fictum, T. J. S. Brush Creek, Nebr. 40.25
X. Rose Yunek, Sbor Sok., Omaha, Nebr. 39.75

Nižší oddíl žen.

Četové ceny:

- I. Sokolice Libuše, So. Omaha, Nebr. 273.00
II. Sokolice Tyrš, Omaha, Neb. 271.00
III. T. J. S. Prague, Nebr. 263.25

Jednotlivkyně:

- I. Henrietta Dymáček, Sb. Libuše, Crete, Neb. 45.50
II. Ruth Kučera, T. J. S. Prague, Neb. 44.25

- Emma Wanek, T. J. S. Tábor, Nebr. 44.25
Helen Vydrová, T. J. S. Tyrš, Omaha, Neb. 44.25
III. Caroline Přerost, T. J. S. Tyrš, Omaha, Neb. 44.00
IV. Martha Křenek, T. J. S. Tyrš, Omaha, Neb. 43.75
Irma Nesporý, Sok. Libuše, Crete, Neb. 43.75
V. Mary Hlaváček, T. J. S. Ord, Nebr. 43.50
VI. Velmina Tvrz, T. J. S. Wilber, Nebr. 43.25
VII. Mollie Švare, T. J. S. Wilber, Nebr. 43.00
Alice Šebek, T.J.S. Brush Creek, Nebr. 43.00
Arline Nesporý, T.J.S. Libuše, Crete 43.00
VIII. Julia Koskan, T. J. S. Abie, Nebr. 42.75
Mildred Koskan, T. J. S. Abie, Nebr. 42.75
IX. Grace Vlasák, T. J. S. Prague, Nebr. 42.50
Sofia Pavka, T. J. S. Tábor, Nebr. 42.50
X. Anna Mišek, T. J. S. Brush Creek, Nebr. 42.25
Tillie Dědič, Sok. Libuše, Crete, Nebr. 42.25
Anna Raba, Sokolice Tyrš, Omaha, Nebr. 42.25
Josephine Moravec, Sok. Tyrš, Omaha, Neb. 42.25
Rose Prokop, Sb. Sok. Libuše, S. Omaha, ... 42.25
Helen Jelinek, Sb. Sok. Libuše, S. Omaha. 42.25
Tillie Záleský, T. J. S. Tábor, Nebr. 42.25
Mildred Henzel, T. J. S. Wilber, Nebr. 42.25

Dorostenky.

Četové ceny:

- I. T. J. S. Wilber, I. Družstvo 267.25
II. T. J. S. Wilber, II. Družstvo 253.50
III. T. J. S. Milligan, III. Družstvo 250.75

Jednotlivkyně:

- I. Marie Vašák, Sok. Tyrš, Omaha, Neb. 45.25
II. Evelyn Hotovec, T. J. S. Wilber, Neb. 43.75
III. Ella Bednář, T. J. S. Wilber, Neb. 43.00
Carmille Slepíčka, T. J. S. Wilber, Nebr. 43.00
Elinor Jirsa, T. J. S. Wilber, Nebr. 43.00
IV. Mildred Plaček, T. J. S. Milligan, Nebr. 42.25
V. Lillian Vortey, T. J. S. Wilber, Nebr. 42.00
Christina Novák, T. J. S. Wilber, Nebr. 42.00
Mabel Zajíček, T. J. S. Wilber, Neb. 42.00
VI. Josephine Brázda, Sok. Tyrš, Omahao. 41.75
Sylvia Koudela, Sok. Vlastenky, Schuyler, ... 41.75
VII. Marie Růžička, Sok. Tyrš, Omaha, Nebr. 41.25
Bertha Vejvoda, Sok. Tyrš, Omaha, Nebr. 41.25
Mildred Plaček, T. J. S. Milligan, Nebr. 41.25
VIII. Mildred Podlešák, T. J. S. Milligan, Nebr. 41.00
Rose Soukup, T. J. S. Milligan, Nebr. 41.00
IX. Věra Kálal, T. J. S. Wilber, Nebr. 40.75
Ruby Henzel, T. J. S. Wilber, Nebr. 40.75
X. Georgia Holoubek, T. J. S. Wilber, Nebr. 40.25

V neděli večer program a veselice v Pavilonu v parku byla na rozloučenou.

Bratr Tománek podává návrh, který podporovala sestra Vašáková, aby zápisky byly uveřejněny v "Sokolu Americkém". Návrh prošel.

Br. Vašák podává návrh, podporovaný br. Tománkem, aby zpráva ze závodů byla vypsána na stroji neb tištěna a aby to zaplatil Okrsek. Návrh prošel. Br. Klobása si to má vzít na starost.

Návrh dán sestrou Vašákovou a podporován ses. Adamovou, aby zápisky Tech. Odboru byly čteny v župní a okrskové schůzi. Návrh přijat.

Br. Tománek dává návrh, podporovaný br. Benákem, aby Výkonný Výbor Župy navrhl Výkonnému Výboru A. O. S., aby Západní Župa byla rozdělena na dvě Župy, aby se lépe dala ovládat. Návrh přijat.

Po volné debatě schůze skončena.

Na zdar!

Victor Vašata, tajemník.

Okrsek Minnesotský.

Zpráva z návštěvy náčelníka Okrsku Minnesota ve Phillips, Wis.

Dne 24. října vyslán jsem byl jako společný cvičitel a organisátor okrsku Minnesota do Phillips, Wis., kde již po delší dobu stává nová sokolská jednota.

Ve Phillips jsem počal prvé cvičení dne 25. října v síni, která není veliká, avšak lze cvičení zařídit tak, že se může hladce v práci pokračovati při dobré vůli.

Do prvního cvičení dostavilo se 12 Sokolů, 12 žen a kolem 30 diváků. Cvičila se pořadová prostná a nářadí cvičili muži i ženy společně, neb chtěl jsem první den se přesvědčiti, jak daleko sahá vyspělost cvičenců. Shledal jsem, že bratři i sestry tamnější se dobře tužili od doby, kdy tam byl cvičitel Kos.

Cvičení dne 26. října navštívilo 14 mužů a 15 žen, dne 27. října 14 mužů a 14 žen, dne 28. října 13 mužů a 14 žen.

Cvičilo se každý den až hnedle do půl noci a ještě se zdálo, že se nikomu mnoho nechtělo jít domů, což dosvědčuje, že se cvičencům práce Sokolstva líbí. Vedle nářadí, pořadových a prostných cvičení nacvičil jsem Sokolky tělocvičnou Mazurku a Polku, Sokoly pak skupiny na koni, na šir, a všechny jsem pak pohromadě nacvičil 14 rozdílných her, které se mohou prováděti společně. Též mohou se hráti v tělocvičně neb venku a může se v nich podílet jakýkoliv počet hráčů. Při tom jsem též nacvičil hru Volleyball a mimo to pro ženy New Comb ball, kteréžto hry považuji za hry vyšší organisace, které pak minime užívají při závodech Okrskových.

Vždy poslední půl hodiny jsem cvičil různosti, ve kterých se podílely též muži i ženy, jen že ne společně. Tyto různosti způsobily hodně veselé nálady jak mezi diváky tak mezi cvičenci.

Jednota Phillips jest šťastná tím, že má dosti nadšených a též schopných sokolských pracovníků, protož není pochyby, že by jednota nemohla prospívat. Náčelníkem jednoty jest bratr Albert Richter, který je jedním ze starších borců ze sokolských řad ve Vidni, a též bratr Alois Vokurka jest dobrý borec z onoho času a ještě dnes dovede dosti dobře výkony na nářadí předvésti. Bratr Otto Jakoubek, známý sokolský harcovník z jednoty Milwaukee, jest též ve Phillips usazen a stará se o stránku vzdělavací. Jsem přesvědčen, že bratr Jakoubek docílí kýžených výsledků, vytrvá-li v práci, v což doufám.

Bratři Urban a Koughl starají se o práci organisací, při čemž sestra Urbanová napomáhá občasným poukázáním na sokolskou práci ve Phillips v časopisech českých a bratr Jakoubek činí totéž v časopisech anglických.

Nedaleko Phillips jest osada Viola Villa, kde nachází se mnoho krajanů dobře uvědomělých a zkušených v práci sokolské. Tito někteří dojíždějí do Phillips do cvičení, ale v zimě jest absolutně nemožno jim 14 mil na cestu se vydati pro množství sněhu. Proto bratři tamější uznali potřebu založení jednoty vlastní a cvičení ve vlastní síni, kterou mají ve Viola Villa. V této osadě máme bratra Franka Kočího a bratra Kněze, kteří se přičiní, aby co nejdříve tam Jednota byla. Navštívil jsem několik tamnějších osadníků a shledal jsem, že tam dosud vládne pravý český duch, neb dosud tam každé dítě mluví česky a navštěvuje českou školu, kterou si krajané tam vydržují.

Na druhou stranu od Phillips, ve vzdálenosti as

12 mil, nachází se česká osada Lugerville, kde též se v krátké době založí jednota, avšak tam nemají svoji síň. Jest tam však dosti podnikavých Čechů, že možno počítati, že za krátko i tam svůj stánek zbudují.

Přiloženě zasílám obrázky některých cvičení, které provedeno bylo na výstavišti tamnějšího okresu letos.

No poslední den mého tam pobytu oslaveno bylo osmé výročí samostatnosti Československa, kteroužto slavnost řídil bratr Jakoubek. Sehrána byla jednoaktovka "Den Svobody", která se za stávajících okolností dobře zdařila. Po jednoaktovce byl jsem požádán o proslov, ve kterém jsem se snažil vyličit snahy Čechů amerických v době převratu a podotknul jsem, jak nutno jest nyní sjednocení se všech Čechů v Americe po stránce morální, aby na delší leta naše věc i v této zemi byla zachována.

Dne 28. října byl jsem pozván tamějšími obchodníky k jejich týdenní večeři a schůzi, při které jsem promluvil o účelu Sokolstva v Americe a poukázal jsem na místní jednotu a její cíl co se výchovy tělesné i morální týče. Doufám, že i zde vykonal jsem svoji povinnost co se cizonárodovců týče a jsem jist, že Jednota Phillips též dostojí tomu, co jsem byl Commercial Clubu slíbil, neb za těch okolností v jakých se Jednota Phillips nachází, s pracovníky takovými, jak jsem již zhora uvedl a finančně si též jednota dobře stojí, není pochyby, že se dá dobře pokračovati.

Bratři úředníci, starosta Kněz, tajemník Hora a jiní jsou mě dobrou zárukou prosperity tamnější nové Jednoty, která bude v blízké době uvedena do Obce Sokolské. Na zdar!

Franta Drassal, náčelník okrsku.

ZE ŽUPY JIŽNÍ

ZPRÁVA ÚSTŘEDNÍHO VÝBORU SOKOLSKÉ ŽUPY JIŽNÍ ZA TŘI ČTVRTLETÍ 1926.

Jelikož schůze sokolské Župy Jižní stanovena letos na poslední neděli v říjnu, podává tímto Ústřední výbor župní svoji zprávu pouze za tři čtvrtletí, to jest do konce měsíce září 1926. Dodatek za poslední čtvrtletí uveřejněn bude na konci roku.

Ústřední výbor župní. Podle usnesení výroční schůze župní, konané 20. prosince 1925 v Dallas, zasedalo v Ústředním výboře župním 6 bratři a 2 sestry z Dallas, 3 bratři a 2 sestry z Ennis, 3 bratři a 2 sestry z Fort Worth. Činovníky župními byli: starostou br. L. O. Hošek z Dallas, I. místopředsedou br. K. Moučka z Ennis, II. místopředsedou br. J. F. Houzvička z Fort Worth, tajemníkem br. F. Rendl, náčelníkem br. V. Kučera, účetníkem a pokladníkem br. W. A. Nesuda, organisátorem, cvičitelem a vzdělavatelem br. Joža Havránek, všichni z Dallas. Ústřední výbor župní konal pravidelné schůze měsíční a celou řadu schůzí a porad mimořádných. Na schůzích a poradách těch bylo vždy vážně a důkladně jednáno o všech záležitostech, týkajících se činnosti Župy, stávajících Jednot, jakož i rozvoje myšlenky sokolské v oblasti Župy Jižní. Zástupci Dallas a Fort Worth zúčastňovali se schůzí těchto téměř v plném počtu. Slabší bývala účast Ennis. Činnovníci župní konali svědomitě svoje povinnosti, pokud jim čas, zaměstnání a poměry dovolovaly. V župním archivu, který zachován je péčí starosty bra. Hoška, může se každý přesvědčiti, kolik dopisů bylo přijato, či vyřízeno, kolik různých tiskopisů, provolání a podobných bylo rozesláno.

Činnost organizační a správní. Veškeré vedení organizační a správní činnosti podle usnesení výroční schůze předáno bylo Ústřednímu výboru župnímu. Župa Jižní rozdělena sice na čtyři okrsky, Severní, Střední, Jižní a Oklahomský, avšak tyto ustanoveny pouze pro činnost tělocvičnou a vzdělávací. Župa vydržovala společného organisátora, který byl současně i společným cvičitelem a vzdělavatelem. Poněvadž stávajíci Jednoty a přípravy sletové vyžadovaly stálou jeho pozornost, nemohl se mnoho věnovati organisování Jednot nových. Přes to vykonal organizační přednášky v East Bernard, Rowena, Waucomis a Garber, jejichž výsledkem bylo založení nových Jednot v East Bernard a Rowena. Do Roweny vyslán byl jako organisátor a cvičitel br. Rendl, kterého tato Jednota po tři týdny sama si vydržovala. Po župním sletě odebral se znovu do této osady, kde přijal stále zaměstnání, přičemž dále věnuje se činnosti v nové Jednotě. Celá řada osad v Texasu i Oklahomě přála by si založiti Jednotu sokolskou. Jsou to na příklad v Texasu: Caldwell, Snook, Sealy, Shiner, Granger, v Oklahomě Waucomis a Garber. Uskutečnění tohoto přání bude organizační činnosti a starosti Župy v roce příštím. Bylo by ovšem nutno, aby Župa i nadále vydržovala společného organisátora a cvičitele, který by činnosti sokolské plně mohl se věnovati. Činnost správní v Jednotách i župě byla pravidelná. Všechny Jednoty v župě sdružené byly alespoň po této stránce při životě. Ovšem v některých i činnost správní pokulhávala. Jsou to Guy, Galveston a Waco. Nechceme se pouštět do rozebírání příčin, které hlavně tkví v místních poměrech a činnostech. Doufáme, že v příštím roce v Jednotách těchto alespoň činnost správní uvedena bude do pravidelného chodu, když už činnost tělocvičná z těch neb oněch příčin nedá se provádět. Správní činnost Župy vede hlavně starosta br. Hošek a společný organisátor. Činnost tato mohla býti ještě lepší, kdyby všechny Jednoty byly vždy zavčas uvědomily župu o svých potřebách a kdyby dochvilně a přesně vyřizovaly veškeré dotazy, pokyny a návrhy župní. Snad v roce příštím i toho se docílí. Jednoty potřebují vychované činovníky správní zrovna tak, jako vychované cvičitele. A na to bude nutno pamatovati v novém správním období. Při této příležitosti upozorňuje Ústřední výbor župní znovu na otázku společného organisátora a cvičitele, která má býti na výroční schůzi rozřešena. Jedině tenkrát, bude-li mít župa bratra, který by plně činnosti sokolské po všech stránkách a plně se věnoval, můžeme čekatí udržení a rozkvět věci sokolské na americkém jihu. Půda je dobrá, materiál dost, slibný začátek učiněn, jen je třeba pokračovat a k tomu musí býti bratr zkušený, uvědomělý a nadšený, který nelekal by se obtíží a překážek, neporozumění, snad i výčitek, nýbrž šel neochvějně a cílevědomě vpřed. Musí ovšem alespoň do jisté míry mít zaručenu existenci, poněvadž při rozlehlosti župy a obsáhlé všestranné činnosti sokolské ničemu jinému nemůže se věnovat. To snad uzná každý upřímný Sokol, ba každý rozumný příznivec činnosti sokolské a národní. A dle toho, doufáme, dopadne i jednání a hlasování Jednot našich o této záležitosti. Župní výbor nemůže a nebude moci vykonati nic víc, než k čemu jej oprávnili Jednoty v župě sdružené a na co stačí finanční prostředky, jež mu poskytnouti mohou opět jen Jednoty.

Činnost tělocvičná.

Činnost tělocvičná byla v roce 1926 velmi čilá. Ve všech Jednotách kromě Guy, Galveston a Waco pilně

cvičilo žactvo, muži i ženy. Žel, že některé Jednoty nezasílaly měsíční výkazy župnímu náčelníkovi, aby mohl sestaviti přehled o činnosti cvičební v celé župě.

K rozvoji tělocvičné činnosti přispěly oba župní kursy, z nichž první čtrnáctidenní pořádán byl v Dallas od 11. do 24. ledna, druhý týdenní v Houstonu od 8. do 14. února. Z kursu v Dallas vyšlo 10 cvičitelů a 7 cvičitelek, z kursu v Houstoně 6 cvičitelů a 6 cvičitelek. Většina z nich opravdu věnovala se činnosti cvičební ve své Jednotě.

Nejskvělejší důkazem pěkné tělocvičné činnosti v župě Jižní byl župní slet, pořádaný ve dnech 21. a 22. srpna v Seaton, Tex., se závody mužů v oddělení vyšším a nižším i závody žen. Zprávy o tomto podniku podány byly hned po jeho provedení. Opakujeme pouze stručně. Závodů účastnilo se: ve vyšším oddělení mužů 3 šestičlenná družstva a 2 jednotlivci — celkem 20 bratrů, v nižším oddělení mužů 9 šestičlenných družstev a 18 jednotlivců — celkem 72 bratrů, závodů žen 5 šestičlenných družstev a 14 jednotlivých — celkem 44 sester. Uváží-li se rozlehlost župy a veliká vzdálenost od místa sletu, jakož i četné ty jiné obtíže, je celkový počet 136 závodících skutečně veliký. Patrný je značný pokrok oproti loňsku, kdy závodů zúčastnilo se pouze 54 bratrů. V letošních závodech družstev získalo ve vyšším oddělení mužů první cenu družstvo z Houstonu, druhou cenu družstvo okrsku severního (Dallas a Ennis), cenu třetí družstvo z Buckholts; v nižším oddělení mužů první cenu družstvo z Prague, Okla., cenu druhou družstvo z Houstonu, cenu třetí družstvo ze Seaton; v závodech žen první cenu družstvo z Ennis, cenu druhou družstvo z Dallas, cenu třetí družstvo ze Seaton. Z jednotlivců obdrželi ve vyšším oddělení mužů první cenu br. Jar. Vodehral z Houstonu, cenu druhou br. Václ. Blatný z Dallas, cenu třetí br. Jerry Ježek z Prague, Okla.; v nižším oddělení mužů první cenu br. Ant. Šeděnka z Prague, Okla., cenu druhou br. Jan Ježek z Prague, Okla., cenu třetí br. Jarosl. Krabec z Houstonu; v oddělení žen první cenu sestra Marie Nevolová z Ennis, cenu druhou sestra Marta Holotiková z Dallas, cenu třetí sestry Růžena Patřilová z Ennis a Anna Kraftová z Dallas.

Při župním veřejném cvičení vystoupilo 40 žáků, 40 žáků, 120 bratrů, 89 sester. I zde byl patrný rozdíl oproti loňsku, kdy při sletu cvičilo 40 žáků, 36 žáků, 55 sester a 80 bratrů. Tělocvičný pořad sletový obsahoval 15 čísel. Kromě společných cvičení žáků, žáků, mužů i žen předvedena byla zvláštní vybraná čísla bratrů a sester jednotlivých okrsků. Slet měl velký úspěch morální.

Z tělocvičných podniků župních nutno uvést též akademii v Dallas, uspořádanou účastníky čtrnáctidenního cvičitelského kursu a akademie v Houstoně, East Bernard a Crosby, uspořádané účastníky týdenního kursu v Houstoně.

Pokud župnímu výboru známo, pořádaly veřejné cvičení Jednoty: Dallas, Ennis, Fort Worth, Buckholts, Houston, Crosby, Oklahoma City, Prague, Yukon a Kingfisher. Veřejné cvičení posledně jmenované Jednoty konáno bylo z důvodů agitačních ve Waucomis. Akademie pořádány v Dallas a Prague, kromě akademii župních dříve uvedených. V East Bernard konala se slavnost uvedení Jednoty do Am. Obce Sokolské s veřejným cvičením. Rovněž nová Jednota v Roweně uspořádala agitační ukázkové cvičení.

Jednoty Dallas, Ennis a Prague mají vlastní Sokolovny. Jednota v Yukon je spolumajitelkou síně s ta-

mějším řádem Z.Č.B.J. Ostatní Jednoty jsou v propůjčených síních patřících v Oklahomě řádům Z.Č.B.J., v Texasu řádům S.P.J.S.T. Všechny Jednoty v župě kromě Waco a Crosby opatřeny jsou nejnnutnějším nářadím. Mnohé jednoty zakoupily si letos některé hlavní nářadí nové, jako Dallas kozu, Seaton bradla, Houston bradla, East Bernard hrazdu, Rowena hrazdu, bradla a koně. Jednotě v Penelope, které při požáru síně všechno nářadí shořelo, opatřila župa hrazdu, bradla a koně, na což dostalo se jí peněžitých příspěvků některých Jednot A.O.S. Kromě toho opatřily si téměř všechny Jednoty drobné náčiní, potřebné pro župní společná cvičení a závody jako: dřevěné tyče, kroužky, kouli 12 a 16 lb., míč s poutkem, tyč pro skok a pod.

Tělocvičný odbor župní, v němž zasedali bratři a sestry z Dallas, Ennis a Fort Worth, konal pravidelné měsíční schůze vždy před schůzemi Ústředního Výboru. Na schůzích těchto probírány všechny důležité záležitosti, týkající se stránky tělocvičné v Jednotách i župě.

O prováděné činnosti tělocvičné staral se hlavně společný cvičitel, jenž podává zvláštní svoji zprávu. Jemu vydatně pomáhala jeho manželka, která s ním stále jezdila a věnovala se nácviku oddělení žáků a žen. Župní náčelník br. V. Kučera navštívil během letošního roku Jednoty Fort Worth, Ennis, Buckholts, Houston, Galveston a Guy. Br. Rendl věnoval se činnosti cvičitelské v Roweně.

Jak již dříve uvedeno, rozdělena byla župa Jižní na čtyři okrsky pro usnadnění činnosti tělocvičné. Okrskovými náčelníky byli: v okrsku Severním br. V. Kučera z Dallas, ve Středním br. Kužel z Buckholts, v Jižním br. Jar. Vodehnal z Houstonu, v Oklahomském br. Kar. Ježek z Prague. Okrskoví tito náčelníci i náčelnice, cvičitelé a cvičitelky Jednot konali svoje povinnosti dle svých zkušeností a poměrů. V některých Jednotách zřízeny cvičitelské sbory.

Činnosti tělocvičné jak v Jednotách, tak i v župě překonatí bylo mnoho počátečních obtíží, neboť byl to vlastně první rok, kdy činnost tato byla organizována. Mnoho ještě zbývá vykonatí. Hlavně výchovy uvědomělých a zkušených cvičitelů a cvičitelek je třeba. Snad v roce příštím učiněn bude zase značný krok ku předu.

Činnost vzdělávací.

Činnost vzdělávací pro nával práce organizační, správní a tělocvičné, jakož i obsáhlé přípravy sletové, nebyla prováděna soustavně. Přece však nebyla úplně zanedbávána. Nejvíce přednášek o Sokolstvu vykonal společný organisátor a cvičitel při svých návštěvách jednotlivých osad a při své činnosti v Jednotách. Tak přednášel v East Bernard, Roweně, Waucomis a Garber, měl proslovy při veřejných cvičeních v Dallas, Ennis, Buckholts, Houstoně, Yukon, Prague, Waucomis, při župním sletě, při uvádění jednoty v East Bernard, při akademiích v Dallas, Houstoně, East Bernard a Crosby, jakož i při mnohých členských schůzích a poradách Jednot. Při některých podnicích Jednot postaráno bylo o přiměřený proslov anglický, aby též ostatní veřejnosti americké osvětlena byla činnost sokolská. Rovněž i při sletu župním měl cenný anglický proslov soudce Gillos z Cameron.

V Jednotách konaly se příležitostně proslovy před šikem a proslovy a rozhovory ve členských schůzích. Vzdělávací a zábavní členské schůze doposud se nevýžily. Místo nich pořádaly některé Jednoty občas zábavní členské večírky.

Divadlo, pokud je Ústřednímu výboru známo, hrálo se v Dallas, Ennis, Buckholts, Houstoně, East Bernard, Crosby, Prague, Yukon a Waucomis. Při župním sletě sehrána byla výpravná Jiráskova "Lucerna" bratřimi a sestrami z Dallas a Ennis. Měla jistě veliký význam po stránce vzdělávací. Vzdělávací knihovničky sokolské má snad většina Jednot. Knihovnu poučnou a zábavnou mají Jednoty v Dallas a Ennis.

Známost o Sokolstvu a činnosti sokolské šířena též články v časopisech. Časopisy Texan, Českoslovák, Věstník S.P.J.S.T., Amerikán a Hlasatel ochotně uveřejňovaly články sokolské. Zvláště vydavatel Texana br. J. Drozda s neobyčejnou ochotou přenechal župě i Jednotám tolik místa, kolik ho bylo zapotřebí, takže Texan stal se opravdovým pojítkem mezi župou a Jednotami. Zejména před sletem vykonal pro věc sokolskou neocenitelnou práci.

Hodný kus činnosti i vzdělávací vykonal též agitační Památník sletový, vydaný vlastní režii bra. Havráňka, neboť v něm kromě programu sletového byly i cenné články o Sokolstvu a župě Jižní.

Vzdělávací odbor župní byl sice organizován ze členů Ústředního výboru župního, měl několik porad, ale z důvodů již uvedených k soustavné činnosti vzdělávací nedošlo. Ta bude jedním z hlavních bodů činnosti Jednot a Župy v roce příštím.

Župní slet. Ještě několik slov o župním sletě. Měl velký význam, hlavně morální a agitační. Zastoupeny byly na něm všechny Jednoty v župě sdružené kromě Galvestonu, čímž docílono vzájemného poznání se a sblížení. Ukázal krajanské i ostatní veřejnosti činnost sokolskou a to jak tělocvičnou tak výchovnou. Upevnil přátelství starší a získal Sokolstvu přátele a příznivce nové. Slet řídil sletový výbor, složený z bratří Seatonských a Buckholtských. Předsedou Sletového výboru byl br. J. Staša z Buckholts, pokladníkem br. J. J. Mikeska ze Seaton. Hlavní vedení svěřeno splečnému organisátoru a cvičiteli. Sletový výbor rozdělen byl na odbory: tělocvičný, ubytovací, stravovací, pro nálevny, finanční, hospodářský, pořadatelský, agitační. Jednotlivé odbory obstaraly si dostatečný počet pracovníků, takže přípravy i průběh sletu měly hladký průběh. Krajané Seatonští projevili k přespolním účastníkům vzácné pohostinství. Agitace pro slet byla značná. Hlavní část její vykonal agitační sletový Památník, kterého vydáno a rozdáno bylo 6000 výtisků. Sletem docílono bylo skutečně toho, co župa Jižní od něj očekávala.

Finanční stav Župy.

Příjem:

Přenos z r. 1925	\$ 192.40
Od Jednot za I. a II. čtvrtletí	939.59
Řádný příspěvek A. O. S. (10c ze člena)	67.90
Mimořádný příspěvek A.O.S. na činnost agitační a organizační	1,000.00
Výtěžek župních podniků: Akademie v Dallas	93.82
Župní slet v Seaton	500.00
Dary	44.20
Vybráno na nářadí pro Penelope	248.75
Různé příjmy	171.80

Celkem \$3,258.46

Poznámky k příjmu:

V přenosu z roku 1925 je započítáno \$150.00, jež Župa obdržela od okrsku Oklahomského.

Jednoty odvedly za

	I. čtvrtl.	II. čtvrtl.	Celkem
Dallas	\$64.80	\$67.50	\$131.30
Ennis	53.20	55.00	108.20
Fort Worth	30.24	27.75	57.99
Penelope	25.92		25.92
Waco	9.36		9.36
Buckholts	30.24	31.50	61.74
Seaton	29.52	30.00	59.52
Houston	61.20	63.75	124.95
Galveston	18.72	6.75	25.47
Crosby	23.04	24.00	47.04
Guy			
East Bernard			
Oklahoma City	29.52 *	30.75	60.27
Yukon	43.20	45.00	88.20
Kingfisher	17.28	18.00	35.28
Prague	50.10	53.25	103.35
Celkem	\$486.34	\$453.25	\$939.59

Z výtěžku župního sletu převedeno do župní pokladny prozatím jen \$300. Ostatek je na bance v Temple. Celkový výtěžek sletu byl vlastně \$668, z kteréhožto obnosu připadlo Jednotě v Seaton 25% — \$168, župě 75% — \$500.

V obnosu, jenž vybrán byl na nářadí pro Penelope, započteno \$50.00, které Jednota Penelope sama na nářadí dala. Na darech sešlo se tedy \$198.75.

V různých příjmech započteny jsou peníze, které vlastně pouze účetnický prošly župní pokladnou, jako za fotografie kursu, drobné náčiní pro Jednoty a pod. Peníze tyto župa převzala, ale ihned musila zase vyplácet.

Vydání:

Služné organizátorovi a cvičiteli	\$2,000.00
Cestovné do schůzí Ústř. Výboru zástupcům z Fort Worth a Ennis	60.00
Cestovné členům Ústř. Výboru župního do Jednot	167.60
Poštovné a ostatní vydání administrační	63.47
Župní cvičit. kurs v Dallas	233.44
Na nářadí pro Penelope	247.22
Různé vydání	199.30
Celkem	\$2,971.03

Ve služném organizátora zahrnuto je služné za prosinec 1925, které vyplaceno bylo v lednu 1926.

O různém vydání platí, co uvedeno při různém příjmu.

Celková rozvaha:

Příjem	\$3,258.46
Vydání	2,971.03
Zbývá	\$ 287.43
Z toho na bance v Dallas	87.43
Ze žup. sletu na bance v Temple a hot. upokl.	200.00
Celkem	\$ 287.43

K tomuto přehledu finančnímu podotýkáme:

Jednoty daly na všechny potřeby župní, hlavně ovšem na činnost organizační a tělocvičnou přímých příspěvků \$939.59, což činí průměrně ze člena \$1.45.

Některé Jednoty nezaplatily dosud příspěvek za II. čtvrtletí, Jednota v Guy odřekla župě příspěvek jakýkoliv, Jednotě v East Bernard, která založena byla

teprve koncem prvního čtvrtletí, nebyl příspěvek ani za druhé čtvrtletí předepsán.

Ústřední výbor župní sehnal na župní vydání mimo Jednot \$1,898.32, tedy více nežli dvě třetiny. Je to proto naprosto nesokolské a skutečně při nejmenším neupřímné, jestliže někdo vyčítá Ústřednímu Výboru, že Jednoty finančně přetěžuje. Vypočte-li se, kolik Jednoty vydělaly při podnicích, připravených buď úplně nebo alespoň částečně společným organisátorem a cvičitelem, uvidí se, že Jednoty opravdu nic neztratily, naopak i finančně získaly, nehledě k úspěchu morálnímu a povšechné činnosti.

Župa má však ještě povinnosti finanční. Musí zaplatit služné organisátorovi a cvičiteli za říjen, budou i vydání administrační, na což přebývající obnos župní pokladny nestačí. Proto předepsala župa Jednotám ještě příspěvek za třetí čtvrtletí. O dalším způsobu financování rozhodnuto bude na výroční schůzi. Na této schůzi bude též zástupcům předloženo přesné vyúčtování financí se všemi doklady.

Poměr Sokolstva k jiným spolkům a krajské veřejnosti. Možno říci, že činnost sokolská nacházela porozumění mnohých uvědomělých krajských spolků i jednotlivců. Zvláště některé řady Z.Č.B.J. v Oklahomě a řady S.P.J.S.T. v Texasu vycházely sokolským Jednotám ochotně vždy vstříc, propůjčující jim svoje síně ku cvičení i ostatní činnosti.

Rovněž uvědomělá krajská veřejnost byla povětšinou na straně Sokolstva, což zřejmě bylo zvláště při podnicích Jednot i při župním sletu. Ovšem někdy a někde nebylo pravého porozumění a proti Sokolstvu bylo vystupováno i nepříznivě. Dělo se tak většinou jednotlivci, kteří z osobních a stranických, obyčejně velmi malicherných příčin nebo uražené osobní ješitnosti proti snahám Sokolstva se stavěli. Avšak Sokolstvo šlo přes to dále svojí cestou a dodělovalo se pěkných výsledků. Uváží-li se, že župa Jižní je organisována teprve rok, že je počtem členstva dosti slabá, že mezi Jednotami jsou veliké vzdálenosti, uváží-li se i mnohé ty jiné obtíže, které činnosti sokolské v cestu se staví, musí každý nepředpojatý krajan uznati, že vykonáno bylo víc než dost. Kdyby se dostalo Sokolstvu skutečného porozumění a morální i finanční podpory uvědomělé krajské veřejnosti, jistě by vykonalo v krátké době opravdové divy.

Ústřední výbor sokolské župy Jižní vzdává všem, kdož jakýmkoli způsobem o rozvoj věci sokolské se přičinili, bratrský dík. Doufá pevně, že zpráva tato sledována bude se zájmem nejen sokolskými Jednotami, ale každým, kdo to s budoucností krajského živlu na americkém jihu myslí opravdově a poctivě.

S bratrským pozdravem a sokolským Na zdar! za Ústřední Výbor Sokolské Župy Jižní:

L. O. Hošek, starosta; F. Bendl, tajemník.

V. Kučera, náčelník, W. A. Nesuda, pokladník.
Joža Havránek, organisátor a cvičitel.

“Týž člověk, jehož heslem hřimavě “tužme se”, jenž hravě centy zvedá, s lehkostí nevidanou cviky nejtěžší provádí, týž “muž” nedočkavostí se chvěje, by po cvičení co nejrychleji zapálil si cigaretu. Jděte mi se svým mužstvím, slaboši jste ubozí, kteří nemohou říci rozhodně ne, kteří opět a opět chabě kloníte se té Nikotianě, již učitelé vaši — divoci Karajbové prvé oltáře zbudovali. Jaké že kouzlo v té vaší cigaretě? Pěkné kouzlo — hnědožlutá řezanka, páchnoucí hůře než asa foetida (český název povědí vám v lékárně).”

(Karel Vaniček: Epistola XXXIII.: “Oběť zápalná”.)